

LUMINĂ DE TOAMNĂ...

Locuită de-o mie de miracole neîncetate, viața pare un basm etern și straniu, care poate fi întrerupt oricând și reluat. De la frunză până la Aldebaran și licurici e numai podoabă, visare și taină. Nu poți topi un bob de sare pe limbă, ori mirosi o floare, fără ca să se turbure în tine, mare, bolnav, sufletul, ca o fântână de râpă.

Deasupra cărții în care citesc, scrisă de unul din semenii mei uimiți, atârnă din boltă ciorchinul, greu ca de piatră, al strugurilor cu bobul mare și vânăt. Striviți în buze, ei mustesc ca niște țâțe, și belșugul lor aduce aminte maternitatea și splendida-i dărnicie.

Vinul și laptele, din câte musturi țâșnesc pe lume, par cele mai ciudate. Schimbarea din rădăcină a măduvei și luminii, în suc de bucurie și vigoare, se aseamănă cu renașterea la timp potrivit a sângelui în lapte. Știința care le analizează știe să descompună această schimbare de natură, de formă, de consistență, de culoare și gust, într-un număr de iviri mai mărunte, nu-i poate micșora, nici frumusețea, nici misterul. Natura-i un șir de parcuri definitiv închise, și noi ne mișcăm într-un spațiu mărginit de jurîmprejur, ca păsările de pradă.

Toamna, mai frumos decât orice carte și

mai viu decât orice gândire e paharul cu scântei pe care ți-l întinde podgoria. Chibzuit cu încetineală și migală, ciorchinul se alcătuieste bob după bob, ca un pumn de mărgăritare, și roua prețioasă, pe care o strânge prapurul și cătifeaua diafană, pare adunată cu trudă, ca mierea, firimitură cu firimitură, de niște roiuri nevăzute.

În mijlocul aurului cernut pretutindeni, omul umblă din buruiană în buruiană, ca un păianjen alb, și mii de păianjeni, cu ochi de foc, străbat viile la cules, în bucuria tinereții eterne.

Întâi secerișul și-apoi culesul învață, mai lămurit decât o filozofie propovăduită de un doctor ridicat pe-o catedră într-o sală posomorâtă, puterea muncii și valoarea efortului neîncetat. E învățătura veselă, în sânul luminii, în universitatea florilor și a parfumelor călătoare. E vorbirea înțeleaptă, cochetă și fastuoasă a pământului, care cuvântă-n spice și fructe. E sămânța fecundă, aproape nevăzută a grâului; bob cu bob, ea clădește măgura de aur din care scoate pâine, sânge și fericire găleata cu cercuri de fier a muncitorului.

Divinități robuste străbat holdele și se umbresc subt frunzele viei. Legea noastră pare între dânsele meschină și amară, și idealurile noas-

tre - care nu se îmbată cu ele și nu joacă în jurul lor, goale și sprintene - sunt ca niște cerșetoare înfășurate în zdrențele azvârlite de niște zei sănătoși, cruzi și cântăreți.

În fundul țării trece ora lui Dionisos, zglobie și nudă, victorioasă. Uriașii cocoșafi ai cetății, învinși încă o dată, gem și oftează și sângeră de biciul de aur al vieții. Îi lovește și trece.

Vizionar steril, deși tânăr, aplecat pe o filă cu înțelepciune multă, i-auzi, ora cântă... Aruncă-ți cartea și du-te ca să te întorci mai tânăr, mai fulgerător și victorios...

*

Ascultă pasul Domnului din sân. De-acum poți rămâne singur și nu ți se va mai urî. Se bate inima și se bate și steaua, dintr-un plop: o tresărire. A luminat steaua zăpăsitul, când s-a scris cu sângele tău. Ești un pământ închis cu lacăte șoptite. În tine se zguduie și curge vultoaia, când o simți și când nu o simți. Te-a pus să umbli, cum a pus și luna să umble nesprijinit: te ține de luceafăr, cumpănit de cer, un fir ca de păienjeniș. Tu faci ce face Dumnezeu, fără să știi. Domnul e în tine o fărâmă, o mărgică, o mireasmă. Păstrează-o în dreptul sufletului, neconținut.

TUDOR ARGHEZI

Adio, Sorine de Frunzăverde...

Sfârșit de octombrie. Astăzi nu pot să scriu nimic despre frumusețea lumii. În câmpie plouă și dinspre Banatul de munte, îmi vine vestea morții lui Sorin Frunzăverde. Cine foiletează viața acestui bărbat va înțelege că ce este peren, ceea ce-și conservă valoarea inițială și și-o sporește neîncetat prin trecerea timpului este cultura, frumosul, construcția spiritului.

Sorin a fost un om extrem de pretențios față de sine, motiv pentru care și-a poziționat destinul pe drumul idealului și nu a intereselor meschine. Sorin Frunzăverde nu a practicat politica asemeni unui joc pentru înavuțire, ci ca pe un joc de societate rațional și decent. Majoritatea celor rătăciți în năvodul politicii românești, conștienți de perisabilitatea condiției lor, se

apără de decrepitudine furând. El și-a păstrat tinerețea bogată a spiritului citind. O singură carte i-a scăpat lecturii, aceea privind arta dubioasă a supraviețuirii. Dar el, convins că se află stăpân peste o înțelepciune mai prețioasă decât aurul din Ofir, a refuzat să o citească...

Vasile TODI

LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

Apropie fiecare dintre noi am fost, măcar o dată, la Ștrandul Termal. Cei maturi își mai amintesc pasarella ce exista pe locul Podului Michelangelo, peste care treceam odinioară. Pe locul actualului ștrand - se întindeau spațiile Horticulturii de odinioară. Cum însă cercetările și forajele au descoperit că subsolul orașului conține numeroase surse de apă termală, edilii de atunci au hotărât să doteze orașul cu un ștrand termal. Apa vine la suprafață cu 35° Celsius, este mineralizată și poate fi folosită în diverse tratamente. Zis și făcut. Sonda din Parcul Copiilor a dat apă atât termalului, cât și Fizioterapie de alături de parc. Ștrandul beneficiază de un spațiu generos, care cuprinde un bazin cu apă

Ștrandul Termal

caldă și unul cu apă rece, despărțite printr-un hol, folosit odinioară drept restaurant. Cabinele de dezbrăcare, dușurile și alte anexe - în dreptul

fiecărui bazin - făceau deliciul acelor ani. Iar minibazinul pentru copii și posibilitatea de a-ți întinde cearșaful oriunde vrei completau atmosfera. Mai ales în zilele toride de vară, ștrandul era arhiplin. În bazinul cu apă caldă se aciuiuau persoane în vârstă, ce-și tratau empiric afecțiunile. Pe lângă ei zburdau copiii, în bazinul cu apă rece se încingeau întreceri de înot sau de polo. Anii au trecut, lumea s-a mai schimbat. Condițiile oferite acum de Ștrandul Termal înseamnă nu numai baie, ci și existența unor restaurante selecte, a unor baruri și a unor standarde de servire ridicate. Ca urmare, Ștrandul Termal este un loc spre care se îndreaptă privirile timișorenilor, indiferent de anotimp. Uneori pentru baie și plajă, alteori pentru clipe plăcute în sălile frumos amenajate.

Foaia de Jimbolia

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

CREȘTEREA MOBILITĂȚII PRIN DEZVOLTARE RUTIERĂ

În 31 octombrie s-a desfășurat Conferința de deschidere organizată de Primăria Orașului Kikinda în cadrul proiectului „Creșterea Mobilității prin Dezvoltare Rutieră în Banat IBC2” finanțat prin Programul Interreg de Cooperare Transfrontalieră România - Serbia.

Jimbolia face parte din acest proiect alături de Regia Publică de Drumuri Serbia, Orașul Kikinda și Agenția pentru Dezvoltare Socio-Economică Regională Banat.

LUPTE LIBERE

În 26 octombrie s-a desfășurat cea de a XXIII-a ediție a Memorialului Gheorghe Tapălagă la lupte libere. La competiție au participat peste 100 de sportivi veniți din mai multe locuri din zona de vest a țării. (POZA – lupte)

SEMINAR DE DANS

Casa de Cultură a orașului Jimbolia a fost gazda unui seminar de dans, în zilele de 18 și 19 octombrie. Evenimentul a fost dedicat copiilor și s-a desfășurat, concomitent, în toate cele 3 săli ale entității, strângând laolaltă tineri din zona de vest a țării.

Acest seminar a fost organizat de Federația Tineretului German din România, iar coordonatorul proiectului a fost coreograful Hansi Müller.

SERATĂ CULTURALĂ

La Muzeul Presei „Sever Bocu” din Jimbolia a avut loc, în data de 25 octombrie, o serată culturală pusă la cale de Asociația Culturală „Ariergarda”. Acțiunea a fost presărată cu prezentări de carte, expuneri privitoare la istoria Banatului și un aspect din trecutul Jimboliei. Au prezentat diferite informații Teodora Idvoreanu de la Radio Timișoara, scriitorul Daniel Vighi, istoricul Ovidiu Forai și profesorul Sergiu Dema. Momentul muzical a fost susținut, la flaut, de către Bianca Bodîrlău.

CAMPANIE DE PLANTARE DE ARBORI

În luna octombrie, în Jimbolia, s-a desfășurat o campanie de plantare de arbori: 200 de gingko biloba, 50 de aluni turcești și câțiva stejari roșii. Pomii au fost sădiți în centrul orașului, la baltă și centrul expozițional Expo-Ripensis. De asemenea, pentru a încuraja reușita operațiunii se vor organiza câteva sesiuni de udare a copacilor.

BAZIN DE ÎNOT

Dată cum va arăta bazinul de înot pe care CJTimiș îl construiește la Jimbolia. Proiectul este unul pilot și va fi multiplicat și în alte zone din județ. Obiectivul este finanțat din bugetul propriu al județului.

Bazinul va avea toate dotările necesare, vestiare, dușuri, grupuri sanitare, cameră de filtrare, pompe și clorinare, cât și spații administrative. Dimensiunea bazinului de înot va fi de 25 m lungime, 12,5 m lățime, divizat în cinci culoare a câte 2,5 m fiecare.

Adâncimea este variabilă, între 1,2 și 1,8 m, prevăzută cu blocstarturi la capătul bazinului de 1,8 m adâncime, în conformitate cu normele europene.

Valoarea estimată a investiției se ridică la aproximativ 6.000.000 lei, iar construcția propriu-zisă ar putea începe în anul 2020. Locația aleasă pentru construire se află în spatele sălii de sport Weisenmaier pe terenul cuprins între sala de sport și intrarea strandului termal Jimbolia.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ANA-MARIA LAZĂR

Foiaia Aeroportului Internațional Timișoara „Traian Vuia”

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

AEROPORTUL INTERNAȚIONAL TIMIȘOARA A TRECUT LA ORARUL DE IARNĂ

Începând de sâmbătă, 26 octombrie 2019, Aeroportul Internațional Timișoara a trecut la orarul de iarnă, valabil până în 30 martie 2020. Odată cu trecerea la ora de iarnă, companiile aeriene au făcut modificări în programul de zbor.

În ceea ce privește cursele interne, compania aeriană Ryanair a introdus un nou zbor, în zilele de luni și vineri, spre și dinspre capitală. În total, sunt disponibile **84 de curse săptămânale, spre și dinspre București – Otopeni**, operate de cele două companii aeriene, Tarom și Ryanair. Compania Tarom a păstrat și în programul de iarnă cursele spre/dinspre Iași, cu o frecvență de trei zboruri pe săptămână.

Compania Ryanair operează, în continuare, cursele spre București și Bergamo, iar Lufthansa are patru curse zilnice spre Frankfurt am Main și München.

Pe destinația Stuttgart, compania Eurowings a introdus cel de-al patrulea zbor, în ziua de duminică. Compania aeriană Wizz Air are destinații directe din Timișoara spre Germania, Italia, Spania, Franța, Marea Britanie, Israel, Belgia și Danemarca.

În medie, aproximativ **270 de curse aeriene de pasageri decolează sau aterizează la Timișoara**, în fiecare săptămână. La acestea se adaugă alte 48 de curse săptămânale de transport marfă, spre sau dinspre Köln, Budapesta, Katowice, Cluj, Nürnberg și München.

Singura cursă charter de vacanță, care va fi disponibilă parțial și în programul de iarnă, pe ruta Timișoara-Hurghada, va fi operată până în șapte noiembrie 2019, în fiecare zi de joi.

Companiile aeriene își rezervă dreptul de a aduce modificări programului de zbor.

Anexat vă transmitem noul orar pe destinații și zile de operare.

ȚARA	Oraș	Compania	FRECVENȚĂ/periodă
ROMÂNIA	BUCUREȘTI	TAROM	Lu, Ma, Mi, Jo, Vi – 4 curse/zi Sâ, Du – 3 curse/zi
		RYANAIR	Lu, Vi – 3 curse/zi Ma, Mi, Jo, Du – 2 curse/zi
	IAȘI	TAROM	Lu, Jo, Du
GERMANIA	MÜNCHEN	LUFTHANSA	Zilnic/21 curse/săpt
	FRANKFURT AM MAIN	LUFTHANSA	Zilnic
	FRANKFURT HAHN	WIZZ AIR	Mi, Du
	DORTMUND	WIZZ AIR	Lu, Mi, Vi
	MEMMINGEN	WIZZ AIR	Ma, Mi, Jo, Sâ, Du
	KARLSRUHE/BADEN BADEN	WIZZ AIR	Mi, Du
	NÜRNBERG	WIZZ AIR	Ma, Sâ
	STUTTGART	EUROWINGS	Lu, Mi, Vi, Du
ITALIA	BOLOGNA	WIZZ AIR	Mi, Du
	TREVISO	WIZZ AIR	Mi, Du
	ROMA	WIZZ AIR	Ma, Jo, Sâ
	BERGAMO	WIZZ AIR	Lu, Mi, Joi, Vi, Du
		RYANAIR	Lu, Ma, Jo, Vi, Sâ
BARI	WIZZ AIR	Ma, Sâ	
SPANIA	MADRID	WIZZ AIR	Lu, Vi
	BARCELONA	WIZZ AIR	Lu, Vi
	VALENCIA	WIZZ AIR	Lu, Vi
FRANTA	PARIS	WIZZ AIR	Ma, Sâ
MAREA BRITANIE	LONDRA LUTON	WIZZ AIR	Lu-2 curse/zi, Mi, Joi, Vi, Sâ, Du – o cursă/zi
	DONCASTER/SHEFFIELD	WIZZ AIR	Lu, Vi
ISRAEL	TEL AVIV	WIZZ AIR	Sâ
BELGIA	BRUXELLES CHARLEROI	WIZZ AIR	Ma, Sâ
DANEMARCA	BILLUND	WIZZ AIR	Jo, Du

RUTA	OPERATOR	W18/19	L	M	M	J	V	S	D
MÜNCHEN	Lufthansa	21	3	3	3	3	3	3	3
FRANKFURT MAIN	Lufthansa	7	1	1	1	1	1	1	1
BUCUREȘTI	Tarom	26	4	4	4	4	4	3	3
BUCUREȘTI	Ryanair	16	3	2	2	2	3	2	2
BERGAMO	Wizz Air	5	1		1	1	1		1
BERGAMO	Ryanair	5	1	1		1	1	1	
LONDRA-LUTON	Wizz Air	7	2		1	1	1	1	1
ROMA	Wizz Air	3		1		1		1	
MEMMINGEN	Wizz Air	5		1	1	1		1	1
DORTMUND	Wizz Air	3	1		1		1		
BOLOGNA	Wizz Air	2			1				1
TEL AVIV	Wizz Air	1						1	
VALENCIA	Wizz Air	2	1				1		
TREVISO	Wizz Air	2			1				1
MADRID	Wizz Air	2	1				1		
PARIS-BEAUVAIS	Wizz Air	2		1				1	
FRANKFURT HAHN	Wizz Air	2			1				1
BARCELONA	Wizz Air	2	1				1		
BRUXELLES	Wizz Air	2		1				1	
BARI	Wizz Air	2		1				1	
DONCASTER/SHEFFIELD	Wizz Air	2	1				1		
BILLUND	Wizz Air	2				1			1
NÜRNBERG	Wizz Air	2		1				1	
KARLSRUHE/BADEN BADEN	Wizz Air	2			1				1
IAȘI	Tarom	3	1			1			1
STUTTGART	Eurowings	4	1		1		1		1
	Total/săpt	132	23	16	19	17	22	16	19

Pagină realizată cu sprijinul Biroului de relații publice al Aeroportului

Foaiia F de Făget

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Domnul primar, în mijlocul premianților orașului său.

„LA FRUMUSEȚEA ORAȘULUI DE AZI, STĂ MUNCA DOMNULUI PROFESOR MARCEL AVRAM”

Mi-am propus, pentru această lună, un interviu cu domnul profesor Marcel Avram, edilul orașului Făget, dar dânsul m-a convins cu multă amabilitate, că preferă faptele în locul vorbelor, astfel încât, nu îmi rămâne în această lună, decât să urmez sugestia domniei sale și să ilustrez pagina cu imagini dintr-un

Făget bine îngrijit și cu înțelepciune gospodărit. Nu zadarnic spunea domnul primar: „Banii pe care îi avem la dispoziție vor fi mereu bine gospodăriți”. Privind Făgetul de azi prin prisma adevărului fotografic, îi dăm dreptate atât domnului primar, cât și Preaonoratului Părinte Romulus Francescu, din comuna Săvârșin care,

afându-mi îndeletnicirea, mi-a spus la plecarea din oraș: „Domnișoară, cunosc Făgetul din anii copilăriei mele, dar cuiwa care nu a mai văzut Făgetul din vremea cenușie a comunismului, i-ar fi greu să-l mai recunoască astăzi. Și aici, la frumusețea orașului de azi, stă munca domnului profesor Marcel Avram”.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Lipova

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Străzile vor primi o imagine cu totul nouă și se vor asigura cele mai bune condiții pentru circulația rutieră și pietonală

Mircea JICHICI - Primar al orașului Lipova

Domnule primar, doresc să vă întreb, dacă tot ați avut amabilitatea să mă primiți, fapt pentru care vă mulțumesc, să vă întreb, după cum spuneam, despre stadiul lucrărilor la reabilitarea infrastructurii rutiere pe străzile: 9 Mai, Crucii, Cloșca, Horia, Miron Costin, Mărășești, Oituz și Ștefan cel Mare.

Da, proiectul privind reabilitarea infrastructurii rutiere pe străzile menționate, al cărui contract de lucrări a fost semnat în luna mai a acestui an, a fost demarat începând din această lună. Pentru început, echipele constructorului, prezente pe teren, au dat startul lucrărilor pe Str. Ștefan cel Mare, unde, după prima zi de lucrări, au fost deja realizate săpături pentru șanțurile rigolelor, urmând ca lucrările să fie continuate într-un ritm susținut astfel încât totul să decurgă conform graficului prevăzut și rând pe rând să fie demarate lucrări și pe celelalte străzi prevăzute în proiect.

Despre firma care duce la bun sfârșit aceste lu-

crări, ce-mi puteți spune?

Firma care se ocupă de reabilitarea străzilor cuprinse în cadrul acestui proiect este S.C. Porr Construct S.R.L. și trebuie să menționez faptul că reprezentanții acesteia mi-au dat asigurări ferme, în urma discuțiilor purtate la fața locului, de faptul că lucrările vor fi realizate în cele mai bune și sigure condiții, dar mai ales de faptul că se vor finaliza în termenul stabilit.

Domnule primar, la ce valoare se ridică acest proiect?

Proiectul pentru reabilitarea infrastructurii rutiere pe străzile: 9 Mai, Crucii, Cloșca, Horia, Miron Costin, Mărășești, Oituz și Ștefan cel Mare

Mircea JICHICI - Primar al orașului Lipova

are o valoare totală de peste 5,5 milioane de lei, fiind finanțat de Ministerul Dezvoltării prin Programul Național de Dezvoltare Locală. Iar lucrările prevăzute în cadrul acestui proiect sunt lucrări complexe, care vor oferi celor opt străzi o nouă imagine. Străzile se vor asfalta și vor fi amenajate trotuare. Este vorba de străzi în pantă, străzi greu accesibile, străzi cu pavaj foarte vechi, care nu au fost asfaltate niciodată și ca urmare a introducerii rețelei de apă și canal din ultimii ani, starea lor actuală este una precară. Pavajul existent, un pavaj din piatră brută realizat de sute de ani a dispărut de-a lungul timpului, momentan starea acestor străzi fiind una deloc ușoară sau benefică pentru cetățenii orașului, în special pentru cei care locuiesc în aceste zone.

Carevasăzică, străzile amintite vor îmbrăca o haină nouă...

Cu siguranță, în urma proiectului de reabilitare, realizat cu bani guvernamentali, prin „Programul Național de Dezvoltare Locală”, cele 8 străzi incluse vor primi o imagine cu totul nouă și se vor asigura cele mai bune condiții pentru circulația rutieră și pietonală.

Dialog CONSEMnat de
ROXANA FURDEAN

SFINȚIREA NOULUI MONUMENT AL EROILOR LIPOVANI DIN AL II-LEA RĂZBOI MONDIAL, RIDICAT ÎN PARCUL LIBERTĂȚII DIN ORAȘUL LIPOVA

Prof. GHEORGHE VASIESCU

De la începutul anului în curs, a fost lansată ideea ridicării unui nou monument al eroilor lipovani din cel de-al II-lea Război Mondial, această idee ajungând să fie pusă în practică în toamna acestui an, când, în incinta Parcului Libertății din orașul Lipova (Parcul Mic), a fost ridicat „Monumentul Eroilor Lipovani din timpul celui de-al II-lea Război Mondial”. Acest monument a luat naștere la inițiativa unor membri ai Parohiei Ortodoxe Lipova, susținuți de mai mulți enoriași și de reprezentanții Primăriei și Consiliului Local Lipova, care au luat toate măsurile necesare ridicării, astfel încât, înainte de finele

lunii octombrie, noul Monument al Eroilor Lipovani din timpul celui de-al II-lea Război Mondial, a fost finalizat.

Iată și o scurtă evoluție a acțiunilor întreprinse care au dus la posibilitatea ridicării acestui monument și toate persoanele (sponsorii, colaboratori, parteneri), datorită cărora a fost posibilă construcția acestuia:

1. Ideea a fost a prof. Gheorghe Vasiescu și susținută de enoriașii: Andreica Teofil, Balea Irinel, Bogos Ioan, Chesințan Ioan, Ghiță Ioan și Petraș Doru. Aceștia au realizat o cerere de aprobare către Consiliul Local Lipova, însoțită de o schiță a monumentului și locul de amplasare, care s-a aprobat în ședința de consiliu din data de 27.09.2019.

2. Materialele de construcție: ciment, sort, nisip și fier beton, au fost asigurate de Primăria orașului Lipova, prin Dl. Dabici Comsin; energia electrică și apa, de către Parohia Lipova, prin Dl. Marinaș Ionuț.

3. Ridicarea monumentului a fost făcută de fir-

ma D-lui Tase, cu implicarea directă a patronului – Tănăsie Ionel și angajații firmei Pășcălu Ioan și Suciș Ioan; Crucea metalică a fost construită de firma D-lui Șofron Oliviu și ridicată pe soclu de către meșterii Prodan Florin și Șofron Sergiu.

4. Recondiționarea plăcii de marmură, cu eroii lipovani, a fost făcută de meșterul Covaci Iulian, iar ornamentele de la baza soclului au fost donate de către patronul firmei „La Cezar”, Jicărean Laurențiu.

5. Sfințirea monumentului se va face în ziua de 25.10.2019, orele 11:00, cu implicarea preoților Moș Raul și Neicu Alexandru, a cantorilor Semenăș Gheorghe și Marinaș Ionuț și a Corului bisericesc „Doina”, care va depune și o coroană specială la monument, împreună cu elevii de la Liceul III a Liceului „Atanasie Mariescu” Lipova.

Mulțumim tuturor persoanelor implicate, material, moral și pecuniar, dorindu-le multă sănătate și binecuvântare cerească.

MILITARIII DE AZI, DUC MAI DEPARTE MOȘTENIREA STRĂMOȘILOR

Iosif MIRCEA JICHICI

În cea de-a zecea lună din an este ziua când, în România se sărbătorește ARMATA ROMÂNĂ, armată care, la data de 25 octombrie 1944, a eliberat Transilvania de Nord de sub ocupația hortystă, ultimele orașe eliberate fiind Satu Mare și Carei.

Eliberarea întregului teritoriu național s-a obținut prin lupta eroică a peste 525.000 de militari angajați nemijlocit în luptă, între 23 august - 25 octombrie 1944, dintre care au fost uciși sau răniți aproximativ 58 000. Pierderile provocate inamicului s-au ridicat la 89.934 de militari, dintre care 76.275 au fost prizonieri.

Ziua Armatei Române este stipulată de Decretul nr.381 din 01.10.1959 și este sărbătorită în toată România, reprezentând o zi cu o importanță deosebită pentru Armata Română și întreg poporul român.

Manifestările culturale și religioase au avut

loc la Lipova, la Monumentul Eroilor din Parcul Libertății, începând cu ora 11:00, astăzi, 25 octombrie a.c., acolo unde s-a desfășurat un ceremonial religios și militar, în cadrul căruia s-a oficiat

o slujbă de pomenire a eroilor, urmată fiind de acțiunea de depunere de coroane, cu participarea instituțiilor locale reprezentative.

„Respect și mă inclin în fața actelor de sacrificiu, curaj, îndârjire și iubire de țară și popor, de care militarii de atunci - eroii noștri de azi, au dat dovadă și de care dau dovadă și urmașii lor - militarii de azi, care duc mai departe moștenirea strămoșilor și își servesc țara sub drapel, ca și cadre active, în rezervă sau retragere.

La mulți ani Armatei Române! Glorie eternă și veșnică pomenire eroilor neamului românesc căzuți în marile războaie! Onoare, cinste și respect pentru Patria Mamă!”, a mai transmis domnul Iosif Mircea JICHICI edilul orașului Lipova, în această zi de înaltă importanță și aleasă prețuire pentru România!

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOMNIȘOAREI ADELA POPESCU

Foaia de Giarmata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

FUEGO A FĂCUT UN SHOW STRĂLUCITOR LA BALUL PENSIONARILOR DE LA GIARMATA

Dolul seniorilor din România, Fuego, a făcut un show strălucitor, plin de pasiune și emoție, la Balul pensionarilor de la Giarmata, în data de 3 noiembrie 2019. Astfel, domnul primar Virgil Bunescu a dorit să le facă o mare surpriză persoanelor în vârstă, în acest an, și chiar a reușit. Imediat ce marele artist a intrat în sală, seniorii s-au ridicat de la mese și au sărit să îl strângă în brațe, să îl sărute și să facă poze cu el. Printr-un gest bine gândit, Paul Surugiu, Fuego, nici nu a mers pe scenă, ci a venit aproape de oameni, s-a urcat pe un scaun pentru a fi văzut de toți și a început să cânte, înconjurat de mulțime. Oamenii au mărturisit că au fost încântați atât de balul care a ajuns la a șaptea ediție, cât și de superspectacolul ținut de Fuego, Brio Sonores, Elena Jurjescu, Vasile Conea, de Ansamblul Sînzienne Bănățene, coordonat de Veronika Kretten și Maria Petchescu, unde și-au dat concursul mai mulți tineri artiști.

Dacă anul trecut au fost 320 seniori la bal, anul acesta au participat aproape 400, din cei 540 de pensionari existenți în comună! Invitați speciali au fost Călin Dobra, șeful Consiliului Județean Timiș, și deputatul Eugen Dogaru, care i-au salutat pe seniori și le-au urat mulți ani fericiți.

Alături de imagini, publicăm în această ediție a jurnalului nostru și câteva opinii ale celor prezenți, în ordinea în care ele au fost consemnate, respectând dorința intervievaților de

a nu fi consemnați decât cu numele de botez. Nedorind să nedreptățesc pe nimeni, voi consemna și în ediția din luna ianuarie, impresii ale celor intervievați la minunatul Bal al Pensionarilor 2019. Și desigur și cu alte imagini.

FELICITĂRI DOMNULUI PRIMAR BUNESCU PENTRU ORGANIZAREA ACESTUI IMPORTANT BAL DESTINAT NOUĂ, PENSIONARILOR!

Eugenia, 67 de ani:

„Balul pensionarilor este un eveniment foarte bun, destinat nouă, bătrânilor, și ne bucurăm foarte mult. Pentru mine este o relaxare, după o zi de activitate. Mâncare este foarte bună, programul artistic a fost foarte interesant, cu marele invitat, Fuego. Eu am venit în fiecare an, fiindcă m-am simțit foarte bine de fiecare dată. Bătrânii merită asemenea distracție după o viață de muncă, să aibă unde să se simtă și ei bine, chiar dacă acest bal are loc odată pe an”.

Rozalia, 78 de ani:

„Eu sunt la al doilea an de când vin la balul pensionarilor. Mi-a plăcut mult de fiecare dată. E program artistic foarte frumos și bucate bune. Oamenii în vârstă se bucură să fie aici. Artiștii sunt foarte iubiți de public. Anul acesta ne-a încântat marele cântăreț, Fuego. A cântat pentru sufletele noastre. Foarte frumos o fost. M-am bucurat să îl văd pe Fuego de aproape nu numai

la TV. Felicitări domnului primar Bunescu pentru organizarea acestui important bal destinat nouă pensionarilor!”

Ecaterina, 76 ani:

„Balul a fost foarte bun, dar eu nu pot să dansez. Am unele probleme. Am fost și anul trecut. Îmi place tot - masa, artiștii, programul. Anul trecut a fost frumos spectacolul, dar anul acesta a fost și mai frumos, cu Fuego. Pentru el am venit, în principal”.

Iuliana, 71 ani:

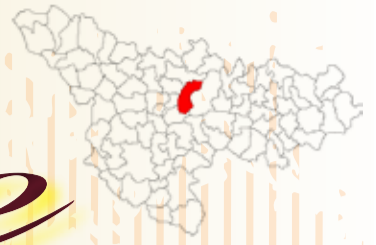
„Balul a fost frumos. E bine că primăria face acest eveniment pentru bătrâni. E foarte bine. Noi ne bucurăm. Am muncit și am cotizat toată viața la stat. Ne bucurăm că ne întâlnim cu toții, mai ieșim din casă la distracție. E prima oară când am venit”.

Dumitru, 75 de ani:

„A fost foarte bun balul. A fost bine organizat. E a treia oară când am venit. Ne place distracția, este bună pentru bătrâni. De mâncat avem ce mânca acasă, dar să ne mai distrăm și noi. Asta e mai greu de făcut acum la senectute, câte zile vom mai avea. Trebuie să mergem înainte. După o viață de muncă merită să ne distrăm. Anul acesta a fost și Fuego. Îi transmit multă sănătate primarului Bunescu, fiindcă e mai bună ca toate”.

Foaia de Remetea Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Ușa domnului Golubov, că e de acasă sau de la birou, este deschisă tuturor

Nicolae OȚET

După trecuta întâlnire cu domnul Oțet, spuneam că domnia sa este un om plăcut la vorbă căruia la despărțire, i-am promis că voi reveni să continuăm dialogul nostru. Și iată că îmi păstrez promisiunea și cuvântul dat.

Domnule Nicolae Oțet, v-am promis că voi continua dialogul cu dumneavoastră, cu un exemplar familial, cu 45 de ani de căsnicie și tată a doi copii. Mi-ați rămas dator rândul trecut, cu un secret al durabilității căsniciei. Mi-l spuneți acum?

► Domnișoară, secretul unei căsnicii frumoase, este acela să privești căsătoria ca pe o căruță la care trebuie să tragă amândoi. Ea are și bune și rele, dar dacă ai puterea să mai lași de la tine, lucrurile vor merge ca pe roate.

Din ce an îl cunoașteți pe domnul Ilie Golubov?

► Eee, de mult, cam din 1975.

Carevasăzică de 44 de ani?

► Da. Vezi dumneata ce repede se trec anii? Parcă ieri l-am întâlnit. Amândoi tineri... Era și atunci, ca și acum, un om harnic, un om care se trezea cu noaptea-n cap, cum se spune, și lucra până târziu. Domnișoară, ușa domnului Golubov, că e de acasă sau de la birou, este deschisă tuturor. Și așa a fost de când îl cunosc. Era în anii aceia un tânăr, foarte tânăr tehnician veterinar, păi îl trezeau oamenii, că aveau un animal bolnav, la ora două noaptea și el nu refuza

pe nimeni. Astea sunt gesturi pe care nimeni nu le poate uita. Și azi îi bat oamenii la poartă și el vine și salvează vieți. Dumneata știi cât contează pentru un om de rând, care are un singur porc în cocină, sau o singură vacă, să îl ajute cineva să nu-i moară vîetea din bățătură? Întrebați prin toată comuna și veți auzi aceleași vorbe, despre domnul primar, pe care și le spun eu acum. Și acum nu vorbesc despre primar, vorbesc despre Ilie Golubov, omul și consăteanul nostru.

În calitatea dumneavoastră de consilier, ce vă supără?

► Mă supără felul rapid în care se schimbă miniștrii. Nu apuci să te bucuri de promisiunile unuia, că l-au și schimbat. Ori pentru noi cei din administrația comunei, astfel de lucruri ne întârzie proiectele. Vrem să introducem gazul la lanova, să lărgim drumul de la lanova la centrul de comună...

Cu cât îl lărgiți?

► Cu un metru pe fiecare parte. Dar indiferent de schimbarea miniștrilor, la noi s-a pus apă în comună, s-au terminat capelele, s-a asfaltat, s-au construit terenuri de sport prevăzute cu instalații pentru nocturnă, s-au reparat Căminele Culturale, s-a schimbat instalația de iluminat stradal...

Domnule Oțet, cred că dacă voi consemna toate realizările, nu mi-va ajunge o pagină...

► Ei, să știți că este loc și pentru mai bine. Dar am ținut să vă spun aceste realizări, pentru a vedea că la nivelul comunei noastre proiectele demarate de domnul primar se împlinesc rând pe rând. Ne-am luat cu vorba și am uitat să amin-

tesc de trotuarele făcute, de podețe și de atâtea altele care nu-mi vin acum în minte.

Pentru satul Ianova, care este proiectul care vi se pare mai important?

► Pentru Ianova, cred că cel mai important proiect îl reprezintă introducerea gazului.

Domnule consilier, ce prețuiți dumneavoastră mai mult la semenii dumneavoastră?

► Sinceritatea și corectitudinea. Asta prețuiesc la un om mai mult decât orice. Și respect omul care plantează un pom și îl desconsider pe cel care îl taie. Așa cum nu pot să respect bărbatul care stă la birt în timp ce muierea lui se duce la lucru.

De când ați intrat dumneavoastră în partidul din care azi faceți parte?

► De la început, din 1990. La început am stat în cumpănă, dar, mai apoi, la insistențele unor colegi, am intrat în echipa din care și azi fac parte. Și nu îmi pare rău. Dar mi-ar plăcea să văd alături mai mulți tineri.

Ce amintire păstrați din anul în care ați venit în comuna Remetea Mare?

► Îmi amintesc că iarna treceam de pe o parte pe alta a drumului pe podețe de coceni, atât de mare era noroiul și azi copiii se plimbă cu rolele pe asfalt. Vă dați seama cât s-a schimbat comuna?

Cum vedeți dumneavoastră viitorul țării?

► Viitorul țării sunt tinerii, iar prin plecarea lor masivă, vă dați seama ce viitor ne așteaptă.

Domnule consilier Nicolae Oțet, vă mulțumesc pentru amabilitatea de a îmi acorda acet dialog.

► Și eu vă mulțumesc, domnișoară Roxana.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Constantin Jichici din comuna Remetea Mare, ne întreabă ce îi putem spune privitor la reintroducerea coeficienților de salarizare? Domnule jichici, există o astfel de propunere legislativă care ar putea reintroduce coeficienții de salarizare în legislație potrivit acesteia, coeficienți minimali de ierarhizare salarială vor fi aplicabili pentru toate categoriile de salariați încadrați pe funcții pentru care e obligatoriu un nivel de calificare și vor urca până la 2,80 la studiile superioare.

Concret, se propune ca, pe lângă salariul minim stabilit de Guvern, să funcționeze o serie de coeficienți minimali de ierarhizare. Care să se înmulțească cu salariul minim și să rezulte în mai multe niveluri de salarizare, unde cel mai de jos corespunde muncitorilor necalificați și cel mai de sus să fie pentru cei cu studii superioare de lungă durată cu doctorat în domeniul activității desfășurate.

În prezent, avem mai multe tipuri de salarii minime: valoarea general aplicabilă, de 2.080 de lei, salariul minim brut diferențiat pentru cei care ocupă funcții ce necesită studii superioare, dacă au o vechime în muncă de cel puțin un an în domeniul acelor studii, de 2.350 de lei, precum și un salariu minim în sectorul construcțiilor, în valoare de 3.000 de lei.

Dacă propunerea de față va ajunge lege, atunci angajatorii vor trebui să asigure salarii minime diferite, în funcție de pregătirea profesională.

RUBRICA ELEVILOR

Sleva Sorina Vlaicu din comuna Remetea Mare, ne întreabă, prin intermediul poștei noastre electronice, cum este corect: „en gros” sau „angro”? Domnișoară Sorina, cuvintele „en gros” și „angro”, sunt împrumuturi din limba franceză, care au intrat în limbajul curent, adică sunt folosite frecvent, de mai mult timp și de mulți vorbitori, ceea ce a făcut să fie consemnate în dicționarele românești.

Dat fiind faptul că acestea nu mai intră în categoria împrumuturilor recente, vom constata că au fost adaptate normelor limbii române - o limbă care funcționează după principiul fonetic (cum se scrie, așa se pronunță).

Prin urmare, singura formă corectă a acestui cuvânt este *angro*, chiar dacă, pentru un cunoscător al limbii franceze, asemenea variantă poate părea ciudată.

Angro, ca adjectiv, însemnând în cantitate mare, cu ridicata, cu toptanul, este invariabil (nu își schimbă forma).

Exemple: *marfă angro*, *depozit angro* etc. Când este folosit ca substantiv, forma articulată de singular este *angroul*, iar forma de plural *angrouri*, nearticulat, *angrourele*, articulat.

Exemplu: „Pe această stradă s-au deschis mai multe angrouri”.

PENTRU PĂSTRAREA CELOR ȘAPTE ANI DE ACASĂ

Expresia „cei șapte ani de-acasă” este folosită, în general, pentru a descrie conduita unei persoane într-un context anume însă, psihologii spun că educația din primii ani de acasă, de care cei mici au parte în familie, definește în bună măsură viitorul adult. Pentru o evoluție corectă a acestei perioade, recomandăm în special părinților cu copii de vârstă școlară mică câteva jaloane educaționale:

Obişnuiește-l pe copil să respecte regulile, însă nu-l obliga, nu impune și evită cuvântul „trebuie”!

Organizează timpul. Învață copilul să fie punctual, să prețuiască timpul propriu și pe al altora, să fie serios, riguros și disciplinat.

Fără violență. Copiii preiau prin comportament ceea ce văd în casă. Ca părinți, este de preferat să evităm vocile ridicate, tensiunea, nemulțumirile exprimate în mod violent, reproșurile sau cuvintele urâte. Chiar dacă a doua zi acestea nu se văd neapărat în comportamentul copilului, cu timpul își vor pune amprenta asupra personalității lui de mai târziu.

Practică bunele maniere. Învață-l să se comporte civilizată mai ales în public.

Cărți sau computer? Ar fi preferabil ca primele învățăminte ale copilului să fie desprinse din cărți și lecturi, gustând savoarele poveștilor, spiritul lecturii, vocabularul bogat, simțul estetic și latura moral-emoțională.

Bucură-te de copiii tăi! Arată-le dragostea la fiecare pas. Bucură-te împreună cu ei de aventura școlii! Într-o bună zi vei realiza că au crescut și că ai trăit alături de ei, cei mai frumoși ani, anii copilăriei.

Le-ați știut? Foarte bine, eu vi le-am reamintit.

Foaia de Dumbrăvița

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„DUMBRĂVIȚA, CU FIECARE PROIECT PREGĂTIT DE NOI, DEVINE O COMUNĂ CU REPERE EUROPENE”

VICTOR MALAC, PRIMAR AL COMUNEI DUMBRĂVIȚA

La mijlocul lunii trecute, doamna Anca Lolescu, director al Biroului Regional de Cooperare Transfrontalieră Interreg Romania-Republica Serbia și domnul Victor Malac, primarul comunei Dumbrăvița au semnat contractul pentru finanțarea proiectului „Implementarea strategiei comune de gestionarea apelor uzate în bazinul hidrologic al Dunării”.

Proiectul este în parteneriat cu localitatea Golubac din Republica Serbia și a fost aplicat pe Axa de protecția mediului, în sesiunea 2014-2020.

Valoare totală a proiectului este de 991.901

euro, din care Dumbrăvița are 514.000 euro, iar localitatea Golubac 477.000 euro. Implementarea acestuia se va face pe o perioadă de 24 de luni.

În Dumbrăvița se va realiza extinderea rețelei de canalizare în Zona 1, cu o lungime de 7.341 m. Se va construi și o stație de pompare, iar canalizarea proiectată va prelua debitele menaje-

re provenite din partea de nord-est și sud-est a comunei Dumbrăvița. Cu acest prilej, am reușit să consemnez, în exclusivitate pentru jurnalul interregional „Banatul” câteva opinii ale edilului comunei: „Semnarea contractului care asigură finanțarea acestui foarte important proiect pentru buna gestionare a apei uzate, adică a apei folosite în procesul industrial de producție sau în gospodăriile populației, poluate cu diferite substanțe, va asigura un parteneriat reciproc avantajos între comuna noastră și localitatea Golubac. Fără a mai aminti și de extinderea rețelei de canalizare, pe care dinamica vieții din comuna noastră o impune, putem spune azi, că Dumbrăvița, cu fiecare proiect pregătit de noi, devine o comună cu repere europene. Revenind la evenimentul de azi, pot să vă asigur că această finanțare transfrontalieră, deschide noi oportunități de colaborare între țara noastră și Serbia.”

REGAL DE DANS LA DUMBRĂVIȚA!

SALA POLIVALENTĂ A GĂZDUIT PENTRU A TREIA OARĂ CONSECUTIV „CUPA MIRTYS DANCE”

Eveniment grandios pentru Dumbrăvița și pentru dumbrăvițeni care au asistat la Concursul Național de Dans Sportiv „Cupa Mirtys Dance”.

Peste 200 din cele mai talentate cupluri de dansatori sportivi din România au venit la Sala Polivalentă în 19 octombrie, să se înscrie la categoriile: debutanți, precompetițional, open, precum și la concursurile pe clase valorice, repartizați în următoarele grupe de vârstă: 6-9 ani, 10-11 ani, 12-13 ani, 14-15 ani, 16-18 ani și 19-34 de ani.

Asemenea competiție ce se desfășoară pentru a treia oară la Dumbrăvița dă un aer de sărbătoare sălii și întregii localități. Frumusețea acestui sport, magia dansului, eleganța costumelor, emoțiile concurenților au încântat spectatorii prezenți. Ei au avut posibilitatea să asiste la un concurs în cadrul căruia au evoluat sportivi de talie națională și internațională, cu rezultate remarcabile și în alte concursuri de profil.

Concursul Național de dans sportiv a fost juriat de peste 30 de arbitri naționali, reunind cei mai

titrați specialiști din țară. La secțiunea standard concurenții au dansat: vals lent, tango, vals vienez, slow fox și quick step, iar la secțiunea latino: samba, cha-cha, rumba, paso doble și jive.

Gala de premieră a concursului a fost deschisă de primarul Victor Malac, care a reiterat sprijinul privind organizarea competițiilor de dans sportiv în Sala Polivalentă din comună. Evenimentul a fost susținut de: Consiliul Local Dumbrăvița, Consiliul Județean Timiș, Federația Română de Dans Sportiv și Direcția pentru Tineret și Sport Timiș.

FESTIVALUL CÂNTECELOR POPULARE MAĞHIARE

Concursul Național de Interpretare a Cântecelor Populare Maghiare „Őszirózsa”, inclus în calendarul activităților educative naționale finanțate de către Ministerul Educației Naționale a ajuns la cea de a XI-a ediție.

Organizatorii din Dumbrăvița, în frunte cu doamna director adjunct, Ildikó Dénes, au decis ca deschiderea oficială a concursului, dar și gala de premieră să se țină în Biserica Romano-Catolică Sfânta Fecioară Maria, Regina Rozariului.

Pentru a fi prezenți la finala din Dumbrăvița, copiii – repartizați în patru categorii – au trecut de mai multe etape locale.

La eveniment au participat 128 de elevi din Alba, Arad, Bacău, Bihor, Brașov, Cluj,

Covasna, Harghita, Hunedoara, Maramureș, Mureș, Sălaj, Satu Mare, Sibiu și Timiș. Juriul concursului a fost compus din specialiști din Timișoara, Târgu Secuiesc, Deva, Satu Mare, Miercurea Ciuc, Jibou și Szentes (Ungaria).

După ce au concurat în patru locații diferite din comună, elevii, părinții și profesorii sosiți în Dumbrăvița au asistat la gala de premieră, unde fiecare a primit un premiu pe măsura prestației.

Evenimentul a fost susținut de: Consiliul Local și Primăria din Dumbrăvița, Ministerul Educației Naționale, Inspectoratul Școlar Județean Timiș, Școala Gimnazială Dumbrăvița, Consiliul Județean Timiș și de alte instituții și fundații din Ungaria.

Aduc mulțumiri domnului CONSTANTIN NICOLAE, pentru sprijinul acordat în realizarea acestei pagini - ROXANA FURDEAN

Foaiia de Măureni

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„SFINȚIREA CRUCII REPREZINTĂ, PENTRU MINE, UN MOMENT SOLEMN”

BRIAN FILIMON, PRIMAR AL COMUNEI MĂURENI

„Întotdeauna când sfințim o cruce, o troiță, putem spune că am biruit încă o dată și noi cu puterea și lucrarea crucii celei de viață făcătoare pe care s-a răstignit Mântuitorul Iisus Hristos.” Acestea sunt cuvintele rostite la începutul vizitei sale în comuna noastră de Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului.

A fost în ziua de joi, 17 octombrie când Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului, a ajuns în mijlocul credincioșilor din Parohia Măureni. Cu acest prilej, înaltul ierarh

a sfințit o cruce de mari dimensiuni ridicată în apropierea bisericii parohiale din Măureni cu hramurile „Pogorârea Sfântului Duh” și „Sfântul Ierarh Nicolae”.

După sfințirea troiței, Chiriarhul a săvârșit slujba Vecerniei în prezența unui număr considerabil de credincioși, dar și a autorității locale. Totodată, au fost prezenți și un număr însemnat de copii, participanți la „Tabăra din inima satului”, dar și voluntari din cadrul aceluiași proiect.

Cu acest prilej, primarul comunei noastre,

domnul profesor Brian Filimon, a ținut să consemnăm în exclusivitate pentru jurnalul interregional „Banatul”: „Prezența unui înalt ierarh în localitatea noastră înseamnă, de fiecare dată, o deosebită onoare pentru întreaga noastră comunitate. Sfințirea crucii reprezintă, pentru mine, un moment solemn, pentru că Sfânta Cruce este altarul pe care S-a jertfit Mântuitorul. Și țin, cu acest prilej, să reamintesc consătenilor mei, vorbele Sfântului Teodor Suditul: „Cine fuge de Cruce fuge de Dumnezeu.”

DOUĂ VEACURI DE EXISTENȚĂ!

În data de 3 noiembrie 2019, duminică, etnicii germani din localitate, împreună cu autoritățile locale, au sărbătorit 200 de ani de la existența Bisericii Romano-Catolice din Măureni. Cu prilejul aniversării, Sfânta Liturghie solemnă a fost celebrată în Biserica Sf. Martin, din localitatea Măureni (Moritzfeld) la ora 15, de către Msgr. Johann Dirschel vicar general, împreună cu Pr. Lorand Mathe de la Parohia Ro-

mano-Catolică din Gătaia și Pr. Martin Jager de la Parohia Steierdorf-Anina.

După Sf. Liturghie au fost rostite rugăciuni și au fost depuse coroane de flori la monumentul eroilor din curtea bisericii, în memoria celor căzuți în cele două conflagrații mondiale, dar și a celor morți în timpul deportării în URSS. Măureniul este și locul nașterii episcopului mărturisitor în temnițele comuniste, dr.h.c. Augustin Pacha

(1870-1954), iar în data de 4 noiembrie 2019 sau împlinit 65 de ani de la moartea acestuia.

Organizarea festivităților a revenit Forumului Democrat al Germanilor din Banatul Montan, condus de dl. Erwin Josef Țigla, Grupului de dans popular șvăbesc „Edelweib” din Deta jud. Timiș, coordonat de Elena și Gerhard Șamanțu și Grupului de dans german din Banatul Montan „Enzian” din Reșița, coordonat de Marianne și Nelu Florea.

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. LUCIA MUȚULESCU

Foaia de Sînandrei

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Am reușit să reabilităm și ultimele străzi din proprietatea primăriei

Claudiu COMAN - Primar al comunei Sînandrei

Simpla trecere prin comuna Sînandrei a unui om care nu locuiește în această așezare, îl îndeamnă să se oprească un timp pentru a admira ordinea, curățenia și frumusețea acestei comune condusă de un primar, pe cât de modest pe atât de gospodar. Am avut deseori prilejul,

în această perioadă de când mă aflu la conducerea jurnalului interregional „Banatul”, să-l întâlnesc la diverse întruniri ale Asociației Primarilor din Banatul Istoric și, de fiecare dată, am remarcat grija cu care vorbește despre comuna sa, din care a făcut, precum se vede, una din comunele cele mai frumoase ale Banatului. Mereu amabil, și în această toamnă, dânsul m-a primit în biroul său, pentru acest scurt dialog.

Domnule primar, sunt de-a dreptul plăcut surprinsă nu numai de atenția pe care o acordați, ci și de promptitudinea cu care răspundeți solicitărilor venite din partea cetățenilor. Și când spun asta, mă refer la un caz recent legat de...

▶ De transportul în comun.

Exact!

▶ Da, am răspuns solicitărilor venite din partea mai multor părinți, care și-au dorit ca autobuzul de dimineață să plece cu 5 minute mai devreme, spre Timișoara. După discuția pe care am avut-o cu conducerea STPT, cursa de la ora 6:50 va pleca din Carani la ora 6:45. Și așa am promis, a fost introdus un autobuz articulat, cu o capacitate mai mare, pentru a face față numărului de călători. Însă, și pe această cale doresc să adresez

tuturor utilizatorilor acestui mijloc de transport, rugămintea de a face abonamente, chiar și cei care beneficiați de gratuități, pentru că cei de la S.T.P.T. vor începe să facă foarte des controale! Iar cei care nu călătoresc regulat, trebuie să își procure bilete, de la chioșcurile S.T.P.T. din Timișoara. Așadar, pentru a evita situațiile delicate, rog să nu fie omisii cu privire la acest aspect.

Ați spus că autobuzul articulat, tot spre binele cetățenilor, va avea o capacitate mai mare.

▶ Da, autobuzul, cu burduf, cum se spune, are o capacitate mai mare cu 50 de locuri. Totodată, aș mai dori să subliniez o rugăminte față de cei care obișnuiesc să parcheze în zona magazinului „Smart”...

Vă ascult.

▶ Îi rog pe acei cetățeni să nu mai lase mașinile în zona sensului giratoriu, pentru că încurcă traficul rutier! Autobuzul de care am vorbit, fiind mai mare are nevoie de spațiu pentru a întoarce.

Dar noi putem întoarce discuția noastră, spre lăcașurile de cult? Ținând seama că Biserica Catolică din Sînandrei arată, după cum se poate vedea, ca nouă.

▶ Da, reabilitarea și renovarea Bisericii Catolice din satul reședință de comună, reprezintă încă un proiect foarte drag mie. Doream să facem acest lucru de mai mult timp, dar alte obiective s-au dovedit a fi mai urgente pentru comunitate. Eu mă bucur că am încheiat și acest proiect, iar faptul că renovarea s-a făcut respectând stilul arhitectonic inițial îmi mărește și mai mult bucuria.

Domnule primar, o mare problemă în orașul Timișoara, mereu ignorată de primăria municipiului, o reprezintă locurile de recreere destinate locuitori-

lor. Cele care sunt, fiind total insuficiente. La dumneavoastră, în comună, cum stați cu aceste oaze?

▶ Precum se știe, am acordat și voi acorda în continuare o atenție aparte acestui aspect, dovedă că recent, un nou loc de petrecere a timpului liber a fost amenajat pentru locuitorii din localitatea Covaci. Acesta este situat în chiar centrul satului, pe strada Bisericii.

Până acum, ce se afla pe acel loc?

▶ Acel spațiu, până recent, s-a aflat în paragină, iar noi l-am transformat într-un cadru adecvat relaxării în aer liber a cetățenilor. Mai exact, am împrejmuit o suprafață de teren de aproximativ 600 mp, astfel încât, atât copiii, cât și adulții să se afle în deplină siguranță. Am amplasat câteva bănci și coșuri de gunoi, iar după ce locul a fost astfel amenajat am montat câteva complexe de joacă pentru copii.

Cine va îngriji acel loc?

▶ Spațiul de care vorbim va fi întreținut de angajații Primăriei, el aparținând domeniului public.

Domnule primar, am abordat câteva teme de maximă importanță pentru binele, pentru mai binele locuitorilor comunei dumneavoastră.

Știu că sunteți grăbit de agenda dumneavoastră, dar vă rog să-mi permiteți să vă întreb, în finalul dialogului nostru și despre drumuri.

▶ În comuna Sînandrei, asfaltarea drumurilor nu mai este o problemă. Am reușit să reabilităm și ultimele străzi din proprietatea primăriei. Acum însă, în capul listei de priorități, se află canalizarea și magistrala de gaz. Chiar dacă aceste proiecte nu depind în totalitate de administrația comunei, vom depune toate eforturile să urgentăm demararea lor.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Doamna Maria Milutin din comuna Sînandrei, ar dori să știe cât de important este rolul certificatului medical la angajare, care este, mai exact, rolul lui și când este necesar? Stimată doamnă, contractele individuale de muncă încheiate în lipsa unui certificat medical care să constate faptul că viitorul angajat este apt de muncă sunt nule, conform Codului muncii. În plus, angajatorii care ignoră aceste obligații riscă amenzi de până la 3.000 de lei.

Ne întrebați și despre scopul său? Nimic mai

simplu; scopul existenței unui certificat medical este, conform Codului muncii, de a demonstra că viitorul angajat este apt pentru prestarea acelei munci.

În ceea ce privește momentele în care un astfel de certificat este necesar, vă informez că „Codul Muncii” prevede că este obligatorie obținerea unui certificat medical și în următoarele cazuri:

- la reînceperea activității după o întrerupere de un an;
- la reînceperea activității după o întrerupere mai mare de șase luni, pentru locurile de muncă având expunere la factori nocivi profesionali;
- în cazul detașării sau trecerii în alt loc de muncă ori în altă activitate, dacă se schimbă condițiile

de muncă;

- la începerea misiunii, în cazul salariaților încadrați cu contract de muncă temporară;
- în cazul ucenicilor, practicanților, elevilor și studenților, în situația în care urmează să fie instruiți pe meserii și profesii, precum și în situația schimbării meseriei pe parcursul instruirii;
- periodic, în cazul celor care lucrează în condiții de expunere la factori nocivi profesionali;
- periodic, în cazul celor care desfășoară activități cu risc de transmitere a unor boli și care lucrează în sectorul alimentar, zootehnic, la instalațiile de aprovizionare cu apă potabilă, în colectivități de copii, în unități sanitare.

PICĂTURA DE ÎNTELEPCIUNE

ASEMĂNAREA ÎNTRE OM ȘI DUMNEZEU

† IOAN

Asemnarea între om și Dumnezeu constă și în aceea că și omul trebuie să fie un semănător al iubirii lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este izvorul nesecat al iubirii. Zilele omului pe pământ trec, dar viața lui nu trece, căci, odată primind omul darul vieții, el deja pășește în veșnicie alături de Creatorul său.

Zilele omului nu se topesc, ci intră în veșnicie.

Din albumul cu poze al primăriei

Domnul primar Claudiu Coman supraveghind, cu atenție, lucrările de asfaltare a drumurilor comunale.

PAĞINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Bata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

ECOURI ALE FESTIVALULUI VÂNĂTORILOR

Cu puțin înainte de a se isprăvi muncile câmpului și țărănul să se apropie de cuptor pentru toată iarna, iar prisăcarul să își adăpostească albinele, de cum greu mai zărești rândunele în înalțuri, și fructe în pomi, e semn că se apropie marele „Festival al Vânătorilor” de la Bata. O manifestare unde, an de an, sunt prezenți mii de oameni, din toate colțurile țării și chiar din țări străine. În acest an, alături de conducători ai județelor Arad, Timiș, Caraș-Severin și Hunedoara, s-au aflat și foarte mulți primari și secretari de administrații din mai multe județe, membri ai „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”. Dacă în ediția trecută a jurnalului nostru, am acordat prioritate imaginilor, de această dată voi consemna, pentru cititorii noștri de pretudindenți, impresii ale câtorva din personalitățile prezente la festival.

Ca în fiecare an, domnul **Ioan Borduz**, primarul comunei Fârlug, la finalul lunii septembrie, se află printre oaspeții de vază ai acestui mare festival. Însoțit de colegi din administrația locală, domnul primar a avut amabilitatea de a ne spune opinia domniei sale despre acest eveniment:

„Pentru mine, Bata înseamnă prietenia mea cu domnul Ion Micurescu, primarul comunei. O prietenie care durează de ani mulți și, sper eu să mai dureze, măcar atât. Despre această manifestare, la care particip de la începutul ei, nu pot avea decât o părere frumoasă și... subiectivă. Dar pentru a afla o opinie de nou spectator, te îndrum spre colegul meu, secretarul administrației fârlugene.”

Ceea ce am și făcut...

„La Bata, mi-a spus domnul **Remus Gal**, secretar al primăriei cărășene, la rang de cinste a fost promovarea valorilor culturii vânătoarești, dar, în același timp, discuții pe teme privind atenuarea falselor prejudecăți existente la nivelul opiniei publice cu privire la practicarea vânătoriei. Am luat parte la un inedit concurs culinar de tip popular, prepararea la ceaun a sosului vânătoarească din carne de vânat în ambianța specifică unei serbări vânătoarești, precum și prepararea și degustarea diverselor sortimente tradiționale de produse pe bază de vânat. Echipele participante au gătit la ceaune după rețete proprii (desigur păstrate secrete) sosul vânătoarească și alte specialități din carne de vânat. Preparatul rezultat, după jurizarea de rigoare, a fost împărțit vânătoarește celor prezenți la serbarea desfășurată sub semnul Diane și al lui Acteon.”

Dorind și opinia primarului comunei Checea, domnul **Florea Daniel-Florin** și întrebându-l cum se simte aici în satul bătanilor, domnul primar mi-a spus: „Nu este o premieră pentru mine, mă aflu pentru a treia oară la acest extraordinar festival, alături de președinți de Consilii Județene, prefecti și colegi. Sigur că la astfel de întâlniri, mai important decât orice, este posibilitatea de a interacționa, dincolo de scaunul biroului, cu colegii din administrație și, de ce nu, cu cei aflați în fruntea multor instituții județene. Pentru că, după cum vezi, acest festival de la Bata, este onorat de un număr mare de personalități. Dincolo de asta, trebuie să recunosc faptul că Bata este o comună bine gospodărită.”

Din comuna cunoscutului poet bănățean Victor Vlad Delamarina, comună care îi poartă, cu cinste, numele, însoțit de tineri ai localității, domnul primar **Ioan Cristian Cardaș**, mi-a mărturisit: „Am mai participat și în alte locuri la festivaluri de acest gen, dar îți mărturisesc cu toată

sinceritatea că „Festivalul Vânătorilor” din Bata, este cu mult peste tot ce se organizează în țară. Felicit întreaga conducere a comunei și salut, cu colegialitate, efortul domnului primar Ion Micurescu, un efort căruia numai un om care se implică într-o astfel de manifestare îi cunoaște reala dimensiune.”

Și tot „ochind” primari pentru a mai culege impresii, m-am apropiat de primarul uneia din cele mai mari comune din Banat, comuna Săcălaz. Privindu-mă cu o umbră falsă de supărare, domnul **Ilie Todașcă**, vicepreședinte al „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, mi-a spus:

- Bine, măi Roxana, chiar la urmă mă lași pe mine?

- Domnule primar, mai ușor ajung la un star de cinema decât la dumneavoastră. Ba sunteți angrenat într-o discuție cu domnul eurodeputat Falcă, ba invitat la masă de domnul ministru Igaș, ba...

- Dreptu-i!

- Cum vă simțiți la Bata?

- Ca acasă. Măi, cu fiecare an, cu fiecare nouă ediție, îmi pare că acest festival este tot mai bine organizat și onorat de un număr tot mai mare de oameni. Ceea ce este, fără îndoială, meritul acestui drag coleg al meu,

Ion Micurescu. Dealtfel, trebuie să recunosc că numai bunul său renume, a putut face ca atât de multe personalități, să fie azi prezente la Bata. Și când spun asta, mă gândesc la cunoscutul pictor, maestrul Mihai Olteanu, la domnul prof. univ. dr. Emil Cazan, la excepționalul economist Petre Coș, la eurodeputatul Gheorge Falcă, la directorul general al apelor bănățene, domnul Titu Bojin și la atâția și atâția alții, pe care nu-i mai pomenesc că nu ai destul spațiu în revistă.

Mulțumindu-i, m-am îndreptat grăbită spre domnul prof. univ. dr. **Emil Cazan**, de la care am aflat că: „Eu, domnișoară, nu am mai fost la o acțiune cu vânătorii până acum, eu nefiind vânător, dar m-a surprins această ediție a „Festivalului Vânătorilor” din Bata, atât prin amploare cât și

prin organizare. Excepțională organizarea lui „badea Ion”!

Cunoscutul economist și director **Petre Coș**, cu amabilitatea proverbială, m-a asigurat că: „Festivalul de la Bata, mă are ca spectator, ca să spun așa, chiar de la prima ediție și vorbim în cazul său, de o manifestare a uneia din principalele preocupări ale omului, vânătoarea, vânătoarea care a asigurat posibilitatea perpetuării speciei umane. Iar ediția din acest an, prin numărul uriaș de participanți, le-a depășit pe toate celelalte. Sigur că a avut parte, și această ediție, de o organizare deosebită, datorită lui „badea Ion”, care este sufletul acestei manifestări care sper să dureze cât mai mult în timp.”

Maestrul **Mihai Olteanu**, cunoscutul pictor român, deși generos în cu-loare, a fost extrem de lapidar în declarații. Lapidar, dar elocvent: „Draga mea, ești mai frumoasă decât mi te-a descris fratele meu Vasile Todî. De dragul tău, eu acord greu interviuri, accept să stăm de vorbă și îți spun că jurnalul pe care îl coordonezi este superb! Da, jurnalul interregional «Banatul» este superb. În ce privește acest festival de care mă întreb, este incredibil. Eu nu am participat niciodată la asemenea manifestări și mulțumesc prietenilor care m-au convins să vin. Este incredibil! Dragă, nu credeam că se poate organiza un festival al culturii vânătoarești. Și uite că se poate. Felicitări tuturor celor care au făcut posibil așa ceva”.

De la stânga la dreapta: Petre Coș, Mihai Olteanu, Ilie Todașcă, Vasile Todî - președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, Ioan Borduz, Petru Marcu - viceprimar al comunei Fârlug și Ioan Cristian Cardaș

Foaia de Biled

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

„DEȘI NU FACEM PARTE DIN ACELAȘI PARTID, TREBUIE SĂ RECUNOSC CĂ DAVID CRISTIAN ESTE UNUL DIN PRIMARIII DE FRUNTE AI BANATULUI”

Înainte de a prezenta Biledul de azi în imagini, m-am hotărât să vă împărtășesc câteva din impresiile unor oameni pe care i-am întâlnit în acest an, la diverse sărbători ale comunei și ale căror opinii merită consemnate odată ce au avut amabilitate de a sta de vorbă cu mine.

„Trec des prin Biled și datorită activității pe care o desfășor în calitate de director al Administrației Bazinale de Apă Banat, pot să te asigur, că acest foarte tânăr primar, Cristian David, a schimbat fața comunei Biled. Deși nu facem parte din același partid, trebuie să recunosc că David Cristian este unul din primarii de frunte ai Banatului, un primar pe care orice

partid și l-ar dori în mijlocul său”, mi-a spus domnul **Titu Bojin**.

Nu îl cunosc pe primar, dar vreau să știu că îl felicit pentru munca lui

Doamna profesor **Irmgard Müller** a venit la „Zilele comunei Biled”, din Freiburg: „Am plecat din Biled pe vremea când eram elevă de liceu și m-am întors după mulți ani, foarte mulți ani, pentru că am auzit că Biledul seamănă tot mai mult cu o localitate europeană și mi-am convins soțul, care este neamț născut în Germania, să venim în acest an în comuna copilăriei mele. Nu-mi pare rău, pentru că Biledul de azi e vesel față de Biledul tinereții mele. Nu îl

cunosc pe primar, dar vă rog să știu că îl felicit pentru munca lui”.

GREU VOM AJUNGE BILEDUL

Din lipsă de spațiu tipografic, voi lăsa pentru alte ediții ale jurnalului interregional „Banatul”, impresiile culese dar, înainte de asta, voi consemna și opinia domnului **Nicolae Spătaru** din satul Hulubești, comuna Pomârla jud. Botoșani: „Domnișoară, nici noi nu suntem o comună de lepădat, avem liceu în comună, dar felul în care arată această comună din Banat, mă îndeamnă să cred că greu vom ajunge Biledul”.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Deta

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

FESTIVALUL „CEAUNUL ȘI GRĂTARUL” LA DETA ȘI OPATIȚA

Una octombrie vine în orașul nostru, aducând culori ruginii în parcuri, picături de ploaie pe frunzele copacilor și temperaturi coborâte în termometre. Totuși, oamenii nu se întristează, pentru că toamna intrată în drepturi aduce în prim-planul vieții sociale din Deta și Opațița o sărbătoare mult așteptată și bine primită de către toți locuitorii: întrecerea ceaunelor și a grătarelor. Bucătari amatori și profesioniști din străinătate și din regiune se strâng pentru a pregăti cele mai bune feluri de mâncare tradițională spre deliciul privitorilor. Anul acesta au participat 21 de echipe din afara țării (îndeosebi din Serbia, reprezentanții orașelor Vârșeț, Mărghita, Barice, Plandiște, Jermenovici, Coștei, Alibunar,

Banatsko Novo Selo, Glogonj, Čoka și Sușara, respectiv Bordany din Ungaria) și 29 de echipe din țară (făcând parte din orașe ca Deta, Ghilad, Giera, Soca, Moldova Veche și Deta). Mâncărurile propuse spre degustare au fost deosebit de gustoase (diferite feluri de gulaș, paprikaș, tocăniță, ciorbă, fasole, sarmale, tocană, ostropel, ciolan afumat, tochitură, sos vânătoreșc, rasol de pește, borș, dar și grătar de porc, de pui, de pește și de vită, bograci unguresc, respectiv purcel la rotisor) astfel încât juriul, de această dată, internațional, a decis acordarea Locului I tuturor echipelor. Premiile au fost asigurate de Consiliul Local Deta și Primăria Deta, pentru fiecare echipă care a participat. De cânt, dans și voie

bună s-au ocupat ansamblurile folclorice din cadrul Centrului Cultural Deta. La sfârșitul evenimentului a luat cuvântul domnul primar, Petru Roman, sufletul acestei acțiuni: *Vreau să vă mulțumesc tuturor celor care ați ales, în această frumoasă duminică de toamnă, să fiți aici, la Deta, alături de noi, să ascultăm muzică bună, să socializăm, să urmărim un spectacol deosebit de frumos, și, la urmă, să gustăm câteva bucate alese, făcute de meșteri iscusiți, deosebit de buni bucătari. Cineva spunea azi: „Domnule primar, toată lumea zâmbește”. Mă bucur că oamenii se simt bine în orașul nostru. Vă urez tuturor multă sănătate, fericire și vă invit să veniți aici și la anul în număr cât mai mare.*

Câștigătorii de la Deta alături de domnul primar, Petru Roman

Doamna viceprimar, Adina Mateescu, alături de membrii juriului

Doamna director adjunct, Rădoi Simona, alături de echipa Liceului Tehnologic „Sf. Nicolae” Deta

Domnul primar, Petru Roman alături de oaspeți din Serbia

Echipa de ATLETISM ASO DETA, LA TIMIȘOARA CITY MARATHON

Fetele din echipa de atletism ASO Deta, pregătite de domnul antrenor Iovan Eugen, au participat la Timișoara City Marathon și s-au întors acasă cu premii consistente. Astfel, Vasile Paula a luat Locul I la proba de 2km, Carabaș Camelia, Locul II la 10 km, stabilind un nou record (41 de minute și 50 de secunde), iar Telbisz Denisa și Telbisz Giulia s-au clasat în primele 20 din 100 de fete la proba de 2 km. Felicitări fetelor pentru efortul depus și tuturor celor implicați, pentru susținere.

VICTORIE, după victorie CU JUNIORII ASO DETA LA FOTBAL

Juniorii ASO Deta au reușit să realizeze două victorii consecutive în trei zile. Vineri, 25.10.2019, au câștigat un meci amical cu Banlocul (la scorul 7-5), iar duminică 27.10.2019, au înfrânt pe teren propriu, Girocul (1-0). Ultima victorie a fost cu atât mai importantă, cu cât doi dintre jucători, Raul Pluștea (11 ani) și Victor Nasui (8 ani) și-au serbat ziua de naștere alături de colegii lor prin joc pe teren. Raul mărturisește: „Am jucat fundaș dreapta și am câștigat. O să-mi amintesc mereu această zi”. Domnul antrenor, Călin Drăguț este, și el, mulțumit de rezultat: „Țineam să facem trei puncte azi, pentru a-i sărbători pe cei doi copii. Astăzi diferența s-a văzut pe plan fizic, am reușit să alergăm mai mult ca ei. La nivel tehnic mai e de lucru, dar evoluăm...”

Foaia de Topolovățu Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Mi-aș dori să am alături, în primărie, foști elevi ai mei

Ovidiu DOȚA - Primar al comunei Topolovățu Mare

Înainte de ceasul la care oamenii pun pentru ceai, am plecat spre comuna în care un iubit dascăl al locului schimbă prin munca sa, pusă în slujba consătenilor săi, înfățișarea ei. E toamnă și tot focul verii s-a închis în case. Opresc mașina în dreptul primăriei și, în frigul dimineții îmi aud pașii sunând pe alee ca banul calp. Presimt zăpezi și nu departe, în calendar, se prevestește o iarnă cu un alb frumos ca de moliță tipărită. Pe domnul profesor Doța, edilul comunei zărindu-l în parcul primăriei vorbind cu un consătean, îl aștept în fața biroului său, ca o elevă în dreptul cancelariei.

Domnule primar, discutând, în rândul trecut al întrevederii noastre despre randamentul copiilor, am ajuns la meditațiile, oferite elevilor, după orele de curs. Sunt necesare aceste meditații?

► Domnișoară, sincer vorbind, eu sunt împotriva sistemului de meditații, dar, atunci când numărul de elevi este foarte mare într-o clasă și profesorul are sentimentul că nu toți copiii au înțeles bine lecția predată, atunci da, se motivează aceste ore dedicate meditațiilor. Ele sunt de înțeles acolo unde și lipsa de experiență a dascălului motivează aceste ore suplimentare, fără de care, rezultatele ar fi marcate negativ. Dar să nu uităm, că există, după cum bine știi, interdicția de a da meditații la clasa la care predai. Acum, pe de altă parte, cu alt dascăl decât cel de la clasă, este de înțeles dorința

elevului de a se medita pentru că astfel își poate sedimenta mai bine cunoștințele.

De ce, domnule profesor, se pierde pe drum, cum se spune, de multe ori din păcate, elevi cu un potențial real?

► Din vina părinților. Din lipsa de grijă pentru ei a părinților. Dar să nu ignorăm și neputința materială a unora. Starea economică precară în multe, foarte multe familii, face ca un elev dotat să nu poate apuca pe un drum la capătul căruia ar face o carieră frumoasă. E păcat...

Domnule primar, știți că foarte mulți cititori citesc cu plăcere interviurile noastre?

► Mă bucur să aud asta.

Și când vă spun asta, nu mă refer doar la cititorii din comuna dumneavoastră. Și argumentez constatarea, cu vorbele doamnei Iustina Mărgănu din Lipova, care îmi spunea nu demult: «Te felicit pentru ideea ta de a discuta cu primarii și despre altceva decât munca lor de zi cu zi în administrație.» Iată de ce doresc să mai întârziem pe târâmul învățământului, atât de iubit de dumneavoastră, întrebându-vă dacă de-a lungul carierei dumneavoastră de dascăl, ați întâlnit elevi cu un real potențial de afirmare, care s-au pierdut pe drum cum se spune?

► O, da! Din păcate, da. Am avut cazuri de elevi cu un potențial excepțional, dar care lipsiți de posibilități materiale nu au reușit să-și împlinească vocația. Totuși, mă bucur să spun asta, unii din aceștia, sprijinindu-i în anii când m-am aflat la catedră, au reușit. Astfel, îi întâlnesc azi, în funcții de

ingineri, de dascăli ș.a.m.d. Au fost, este adevărat, chiar ei impulsionați de o reală pasiune, pentru că fără o pasiune puternică nu ai cum.

Vă este dor de catedră, domnule primar?

► Ei, să știi că această întrebare mi-a fost adresată de un consătean: „Nu vă este dor de școală, domnule primar?” m-a întrebat recent acel om. Sincer, îmi este dor.

Domnule primar, numai timpul nu simte că trece timpul. O întâlnire a dumneavoastră cu un fost elev, vă dă măsura trecerii inexorabile a timpului?

► Cu toții avem, spunea cineva, câte o mașină a timpului. Pe unii ne duce înapoi în timp, această mașină fiind numită amintire. Pe alții ne îndreaptă spre viitor, această mașină a timpului purtând numele de visare. Sigur că am convingerea trecerii timpului. Și orice întâlnire cu un fost elev al meu, îmi întărește această certitudine. Iată de pildă, că nu demult m-am întâlnit cu foști elevi, din care unul este polițist în Germania, cu studii superioare făcute acolo, alții cu studii superioare făcute în țară, toți fii ai Topolovățului, foștii mei elevi. Ce să spun, văzându-i oameni în toată puterea, împliniți profesional și chiar familial, am desigur, sentimentul real, dar plăcut, al scurgerii timpului.

Îngăduiți-mi, domnule primar, să vă întreb la capătul dialogului nostru, de o dorință a dumneavoastră, legată de acești foști elevi?

► E bine că mă întrebi acest lucru; mi-aș dori să am alături, în primărie, foști elevi ai mei. Și spun asta pentru că știu ce pot acești tineri. Dar, vezi dumneata, mirajul orașului...

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Doamna Ștefania Drăgoi din comuna Topolovățu Mare ne întreabă ce îi putem spune legat de voucherele de vacanță în extrasezon? Stimată doamnă Drăgoi, în legătură cu voucherele de vacanță în extrasezon, actul normativ propune ca acordarea voucherelor de vacanță să fie doar pe suport electronic, iar cei care doresc pot opta și pentru vouchere în extrasezon, în valoare mai mare, de 2.080 lei.

Proiectul include și sancțiuni pentru utilizarea necorespunzătoare a acestora.

Instituțiile publice vor acorda în fiecare an, în perioada 1 ianuarie 2020 - 31 decembrie 2025, vouchere de vacanță, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat sau vouchere de vacanță valabile pentru utilizarea în extrasezon, în valoare de 2.080 de lei, pentru un salariat, în funcție de opțiunea fiecărui salariat.

Vom reveni cu detalii atunci când proiectul de lege va intra în vigoare.

ÎN ATENȚIA ELEVILOR

DISPARE VACANȚA INTERSEMESTRIALĂ

Semestrul I, care a început la 9 septembrie, se va încheia în 20 decembrie 2019, iar semestrul al II-lea va începe în data de 13 ianuarie și se va încheia la 12 iunie 2020, cursurile fiind dispuse pe durata a 35 de săptămâni.

Practic, dispărea vacanța intersemestrială de o săptămână, care era dată, în anii trecuți, la începutul lunii februarie, pentru că semestrul I se încheie acum odată cu vacanța de iarnă.

Pentru clasele a XII-a zi, a XIII-a seral și frecvență redusă, anul școlar se încheie în data de 29 mai 2020, iar pentru clasa a VIII-a - în data de 5 iunie 2020.

Pentru clasele din învățământul liceal - filiera tehnologică, cu excepția claselor mai sus-menționate, și pentru clasele din învățământul profesional, anul școlar are 37 de săptămâni de cursuri.

Cât privește vacanțele elevilor din toate ciclurile de învățământ ele sunt programate astfel: vacanța de iarnă: 21 decembrie 2019 - 12 ianuarie 2020; vacanța de primăvară: 4 aprilie - 21 aprilie 2020; vacanța de vară: 13 iunie - data din septembrie 2020 la care vor începe cursurile anului școlar 2020 - 2021. Clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar beneficiază de vacanță în săptămâna 26 octombrie - 3 noiembrie 2019.

POEZIA DE ȚINUT MÎNTE

Am căutat iubirea

COSTACHE IOANID

Am căutat iubirea ca pe-o cetate sfântă

Ca pe un cer de cântec în lumea de dureri.

Am dat năvală-n lume spre tot ce ochiu-ncântă

Și-am întâlnit durerea. Dar cerul nicăieri.

Am căutat zadarnic. Dar într-o primăvară,

Am întâlnit în cale deodată un drumeț.

Pe umerii Lui trudnici purta o grea povară,

O sarcină de zdrențe și cioburi fără preț.

Și totuși în privire avea un cer de taină

Cum n-am văzut în lume în ochii nimănui.

Și-am vrut să-i smulg povara. Dar am căzut

cu spaimă,

Căci mult prea grea era povara Lui.

- Dar unde duci, străine, povara Ta ciudată,

Povara de osândă sub care-atât Te-aplec?

Am întrebat, drumețul. Și El mi-a spus în șoaptă:

- Spre apele uitării, ca s-o arunc pe veci...

- Dar tu, vorbi străinul, urcând încet privirea,

Dar tu pe cine cauți înnourat și crunt?

- Eu... am șoptit în silă, eu... căutam iubirea

- Iubirea? ... fu răspunsul străinului. Eu sunt...

Din albumul comunei

Sfințirea Capelei din Topolovățu Mare

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Victor Vlad Delamarina

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

În Rusia am întâlnit o democrație dirijată și nu lăbărtată

Ioan SIMA - Viceprimar al comunei V.V. Delamarina

Trezită de metronomul ploii, grăbesc spre întâlnirea cu un om cărui nimic din frumosul lumii nu-i este străin. Un om zgârcit cu laudele, dar care atunci când o face, poți fi sigur că lauda sa este sinceră și întemeiată. La fel și critica. Citiți interviul de mai jos și îmi veți da dreptate.

Domnule viceprimar, nu am mai stat de vorbă de multă vreme. În acest interval de timp, ați făcut și o vizită în mult laudată America. Pentru mai tinerii noștri cititori, și nu numai pentru ei, impresiile cu care v-ați întors de acolo nu pot fi lipsite de interes. Cu atât mai mult cu cât ele vin de la un om cu multă experiență administrativă și cu o bună cunoaștere a oamenilor. Cum vi s-a părut America, domnule Sima?

▶ Domnișoară Roxana, pe mine America m-a dezamăgit total!

În comparație cu altă țară?

▶ Da. Față de ceea ce am văzut în Rusia, diferența este de la cer la pământ. Și am făcut această remarcă, nu din punctul de vedere al economiei sau al tehnicii, că nu este rostul meu, ci din acela administrativ, pe care îl cunosc bine și foarte bine. Ei, privită prin prisma ordinii și a curățeniei, America m-a dezamăgit. Și cine nu mă crede, să se ducă în ambele țări și să vadă. Domnișoară, eu m-am gândit că America va fi, pentru mine, ceva extraordinar. Ei, nu este! Spuneam că am privit America mai ales prin ochiul omului care o viață a lucrat în administrație, fie ea și micuță, în acest sens am fost să vizitez Primăria orașului New York, pe care am gândit-o ca pe o primărie arătoasă, pompoasă, dar nu a fost

deloc așa.

Și oamenii?

▶ Domnișoară, rar vezi în America, pe stradă un om elegant. Oamenii umplu străzile și marile bulevarde, într-o ținută pe care noi o numeam nu demult, „de muncă”. Adică în acea șalopetă numită „blugi”. Păi, mergi la Moscova să vezi femei elegante. Și bărbați asemenea, foarte eleganți. Unde mai pui că la ruși nu am văzut un cereșetor pe stradă. Nu am văzut oameni aflați sub influența drogurilor bântuind prin locuri publice. Nici măcar în gările din Rusia nu am văzut așa ceva. Și apropo de gări, am trecut prin multe gări din Rusia de azi și nu am văzut nu un chiștoc de țigară pe peron, dar nici măcar scrum de țigară. Prin comparație, la New York, este ca la noi...

Oare ce face, ce determină această diferență, domnule Sima?

▶ Domnișoară, dacă vom cădea de acord, că în ambele țări vorbim despre democrație, atunci trebuie să remarc faptul că în Rusia am întâlnit o democrație dirijată și nu lăbărtată.

Domnule viceprimar, ați participat, în Sala Multifuncțională a Consiliului Județean Timiș, la lansarea Agendei Digitale «Banatul». Cum apreciați această realizare a «Asociației Primarilor din Banatul Istoric»?

▶ Această aplicația digitală, numită atât de frumos „Banatul”, este o realizare extraordinară. Și asta din mai multe puncte de vedere, din care unul și cel mai important, este ușurința, cu sprijinul ei, de a comunica în cadrul comunității pe care o reprezintă ca primar, cu cetățenii tăi. Asemenea este ușurată enorm, comunicarea la nivel interjudețean cu omologii noștri și cu decidenții județeni. Agenda de care vorbim, odată implementată, va aduce beneficii enorme în activitatea

administrativă din vestul țării. Și spun din vestul României, pentru că, din ce am aflat la lansarea ei, noi suntem primii care avem acces la ea. Sigur că ea va putea fi folosită și în campaniile electorale, dar asta este o altă problemă, care va trebui luată în discuție, de Asociația Primarilor din Banatul Istoric, pentru a putea oferi tuturor partidelor și candidaților evident, drepturi egale în folosirea ei.

Sunteți, prin activitatea dumneavoastră de câteva decenii și un atent și competent analist politic, în comparație cu părelnicii de care gem posturile de televiziune seară de seară.

▶ Mulțumesc.

Ce a lipsit PSD-ului, în această perioadă?

▶ Exact ceea ce ne oferă azi aplicația „Banatul”, adică lipsa de comunicare cu oamenii, prin mijloace mai eficiente decât ziarele sau televiziunea. Pentru că, iată, există așa ceva. Draga mea, orice am spune, dar PSD-ul chiar a făcut ceva. Creșterea salariilor, creșterea pensiilor, nu sunt vorbe goale.

Cum se află azi comuna Victor Vlad Delamarina?

▶ Dragă, comuna aceasta a evoluat mult și frumos. Și, te asigur că la baza acestei evoluții, se află hărnicia acualului primar, un om tânăr, care muncește enorm. Și tine minte ce îți spun, toate obiectivele pe care și le-a propus actualul primar, obiective majore pentru comuna noastră, acest tânăr primar le va realiza.

Nu sunteți subiectiv, datorită faptului că dânsul a crescut sub aripa dumneavoastră?

▶ Nu, deloc. Și are acest om o rară capacitate de a dialoga elegant cu oamenii. Și răbdare, multă răbdare. Păi, se duce, mai des decât o făceam eu, prin fiecare sat, își face timp pentru a dialoga amical cu cât mai mulți oameni, luând astfel exact pulsul întregii comunități.

POEZIA DE ȚINUT MÎNTE

Romantică

ALEXANDRU ANDRIȚOIU

Și iarăși bem cafea de Mocca,
și ne-amintim de vremea-n care
dansa bunicul carioca
la balurile populare.

Lângă bunic, bunica tristă
desfoliase margareta,
și se visa mereu artistă
de cinema, ca Garbo Greta.

Bunicii mei sânt suvenir,
încât mă tem să-i strig pe nume –
cu mâna, de poet, subțire
le spulber umbra din albume

Ei nu mai sunt. Se duse voga
acelor vremuri visătoare.
Și iarăși bem cafea de Mocca
și ne-amintim de vremea-n care...

Sfatul ecologistului

ATENȚIE LA DOZELE DE ALUMINIU

Reciclând o tonă de aluminiu, nu se mai emit în atmosferă nouă tone de CO₂? Asta înseamnă, o cantitate echivalentă cu cea pe care o consumi conducând 40.000 km cu mașina. Aluminiul poate fi reciclat 100% și poate fi revalorificat la nesfârșit. Reciclarea unei doze de aluminiu

salvează suficientă energie pentru a alimenta un televizor pentru 3 ore.

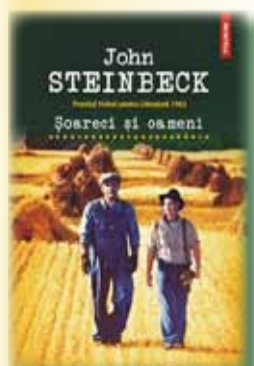
Dacă sunt aruncate în natură sau depozitate la groapa de gunoi, dozele de aluminiu se degradează în 500 de ani sau mai mult.

Sunt peste 80 de miliarde de doze de aluminiu care se folosesc, anual, la nivel mondial.

Cu foarte mulți ani în urmă, aluminiul era mai valoros decât aurul.

Rubrica elevilor

O CARTE PE LUNĂ

Dragi elevi ai comunei Victor Vlad Delamarina, vă recomand pentru luna noiembrie să citiți *Șoareci și oameni*, romanul lui John Steinbeck, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în anul 1962 unul dintre romanele clasice ale literaturii secolului trecut. O poveste cu nuanțe parabolice despre prietenie și destin. Personajele centrale sânt doi lucrători sezonieri, George Milton, un tânăr inteligent și inimos, și Lennie Small, un uriaș naiv, cu o forță incontrollabilă și o întârziere mentală ce îl face să semene cu un copil mare. Cei doi bărbați, a căror înduioșătoare relație de prietenie ajunge să semene a dependență, se angajează ca lucrători la o fermă. Ei au un vis, un ideal, să strângă bani pentru a-și cumpăra un loc al lor, unde să traiască „din belșugul pământului”. Însă o serie de întâmplări tragice, provocate de naivitatea lui Lennie, de neputința lui de a distinge răul de bine, le năruie speranțele.

Autorul volumului a oferit în *Șoareci și oameni* o poveste atât de firească, de emoționantă și de simplă, încât abia după ultima pagină cititorul își dă seama ce reușită literară remarcabilă reprezintă romanul lui John Steinbeck.

Din albumul primăriei

Primarul comunei Victor Vlad Delamarina, domnul Cristian Ioan Cardas, invitat de față al comunei Bata la „Festivalul Vânătorilor”, alături de colegii săi din județele Timiș, Caraș-Severin, Arad și Hunedoara

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Vermeș

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

**„VOI FACE TOT CE ÎMI STĂ ÎN PUTERI PENTRU A ASIGURA COPIILOR DIN COMUNA MEA
CONDIȚII OPTIME DE EDUCAȚIE ȘI JOACĂ!”**

ION IACOB DAMIAN, PRIMAR AL COMUNEI VERMEȘ

Înainte de a fi invitată la spectacolul pregătit cu minuțiozitate de inimoasele doamne prof. Maria Rîmpu și colega dânzei, prof. Roxana Damian, educatoare la Grădinița cu Program Normal din Vermeș - structură a Școlii Gimnaziale Vermeș, am știut că în această frumoasă comună de hotar, ce desparte sau leagă muntele de pusta Banatului, grija pe care conducerea primăriei o acordă învățământului local este una cu totul aparte. Dovadă că nu voi uita niciodată, ce mi-a spus domnul Iacob Damian, primarul comunei: „Roxana, un om educat, în orice împrejurare găsește o cărare de urcat. Din acest motiv, sau și din acesta, voi face tot ce îmi stă în puteri pentru a asigura copiilor din comuna mea, condiții optime de educație și joacă.”

Astfel că am pornit veselă spre ceea ce știam că va fi o sărbătoare a spiritului preșcolar în comuna Vermeș. Drumul spre Vermeș, așa cum îl știam, poate chiar mai frumos acum când anul a intrat în anotimpul putreziciunilor parfumate și pădurile învaluiie pământul cu o melancolică lumină galbenă. Văzduhul e plin de vrajă și adie deopotrivă cu zăduf și răcoare, rostogolind un noian de miresme. Iar pădurile, oh, pădurile stau mute în neclintirea lor, pline de har și de întuneric, aruncând umbre până departe.

Odată ajunsă pe deal opresc mașina pentru a privi Vermeșul care, la ceasul acela al dimineții, pare că pirotește ca în puterea unui somn de vrajă. Casele sale, bine îngrijite, par și mai frumoase în lumina blândă a soarelui de toamnă. Apoi, cobor spre locul unde am fost invitată, adică spre Grădinița cu Program Normal acolo unde într-o atmosferă de sărbătoare, înainte de mini vacanță, preșcolarii costumați în dovlecei, pisicuțe, fluturași, super eroi și alte personaje au sărbătorit „Carnavalul Toamnei”. Într-o atmosferă odihnitoare prin veselia copilăriei, sub îndrumarea atentă

a doamnelor educatoare, dar și a părinților, copiii s-au distrat pe cinste.

Pentru acest eveniment, dedicate sufletului de copil, s-au pregătit coșulețe de diferite mărimi cu legume și fructe proaspete, nuci și castane, dovleci frumoși și haioși, flori de toamnă și alte produse specifice acestui anotimp, mult apreciate de cei prezenți.

Tartele, checurile, fursecurile și fructele frumos aranjate, pregătite de către mămici au fost delicioase și au avut mare succes, fiind savurate atât de preșcolari, cât și de ceilalți participanți.

La sfârșit, pot să vă asigur că am văzut copiii fericiți ai Vermeșului. Atât de încântați au fost copiii și părinții încât au sugerat repetarea acestui tip de întâlnire în fiecare toamnă. Da, totul a ieșit perfect și asta pentru că, așa cum am înțeles de la cele două minunate dascălițe, „iubim copiii și tot ce facem, facem cu drag!” Și eu, la rândul meu, vă iubesc și vă prețuiesc, doamnelor Maria Rîmpu și Roxana Damian, dorindu-vă succes deplin în munca dumneavoastră nobilă de creștere armonioasă a mlădițelor vermeșene.

MULȚUMESC DOAMNELOR MARIA RÎMPU ȘI ROXANA DAMIAN, PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN REALIZAREA ACESTEI PAGINI / ROXANA FURDEAN

Foaia de Coșteiu

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Așa cum am mai spus, realizările unui primar sunt la vederea tuturor cetățenilor

Petru CAREBIA - Primar al comunei Coșteiu

Cu mare foșnet, ca de atingere de aripi, se cutremură frunzele copacilor la mijloc de toamnă frumoasă. Pe străzile orașului, „când ploaia stă și vântul nu mai bate, / iar arborii sunt buni pentru mangal - / ca din gramatici vechi de limbi uitate / cad frunzele regal.”

Pornesc dis-de-dimineață spre frumoasa comună Coșteiu, cu gândul la convingerea mărturisită mie de Vasile Todî: „Roxana, primarii sunt matinali. Se culcă târziu și se trezesc devreme. Dă bice cailor, dacă vrei să-i întâlnești!” Și, precum citiți, urmând sfatul colegului meu, am reușit să-l întâlnesc pe edilul comunei Coșteiu.

Domnule primar, vă aflați în plină activitate de bună pregătire a alegerilor ce vor desemna pe viitorul președinte al țării.

► Da, este adevărat că acord, în această lună, o atenție aparte bunei desfășurări a alegerilor prezidențiale. În acest sens, am stabilit locurile speciale de afișaj electoral și, din vreme, zic eu, le-am și făcut cunoscute tuturor cetățenilor comunei noastre, prin toate mijloacele de informare la care avem acces.

Mi le spuneți și mie pentru a le face cunoscute cititorilor din comuna dumneavoastră și prin intermediul jurnalului nostru?

► Cu plăcere, cu atât mai mult cu cât jurnalul interregional Banatul, datorită unei bune distribuții și, fără îndoială, profesionalismului cu care este lucrat, e bine primit de locuitorii comunei. Și ca să revin la întrebare, aceste locuri speciale de afișaj electoral, sunt următoarele:

Primul se află la sediul actual al Primăriei și, în ordinea numerotării, următorul loc la fostul sediu al Primăriei, la numărul 668, apoi în satul Țipari la Căminul Cultural, în localitatea Păru, la Căminul Cultural, în satul Hezeriș la Căminul Cultural și în Valea Lungă tot la Căminul Cultural.

Domnule primar, ne aflăm la nici două luni distanță de sfârșitul acestui an. Cum a fost acest an, pentru dumneavoastră?

► Domnișoară Roxana, ca pentru orice consătean al meu. A fost un an muncit, muncit zi de zi, un an cu realizări pentru comunitatea noastră, asta, din punct de vedere administrativ. Un an în care am încercat, pe cât mi-a stat în puteri și după cât au îngăduit fondurile de care am dispus, să realizăm o mare parte din proiectele propuse.

Puteți să-mi enumerați câteva din aceste proiecte?

► Aș face acest lucru cu plăcere, dar vorbind într-o lună în care se pregătesc alegerile prezidențiale, nu vreau să se spună că aș influența cumva opțiunea consătenilor mei la vot. De altfel, așa cum am mai spus, realizările unui primar sunt la vederea tuturor cetățenilor.

Dar putem vorbi despre faptul că în acest an «Asociația Comunelor din România» v-a răsplătit munca de primar, înmânându-vă, într-un cadru festiv, în prezența unor înalți demnitari și colegi ai dumneavoastră, trofeul de «Primar de 4 stele»?

► Sigur că putem vorbi și, chiar îmi face plăcere să-mi reamintesc de acel trofeu care, pentru mine, a însemnat un real imbold în activitatea cotidiană și, de ce nu, o bucurie a recunoașterii muncii mele de zi cu zi ca primar. După cum bine știți, acel trofeu l-am dedicat tuturor consătenilor mei.

Și totuși, dacă despre proiectele realizate pen-

tru oamenii comunei, de către dumneavoastră, nu doriți să vorbim, din motivul pe care l-ați argumentat, trebuie să vă felicit și eu, pentru felul în care ați realizat o amplă și grandioasă sărbătoare...

► Te referi la „Zilele Coșteiului”?

Exact.

► Au fost, cu adevărat, două zile de frumoasă sărbătoare, așa cum merită toți locuitorii comunei mele. Din punct de vedere artistic, am avut, atât eu, cât și consătenii mei, ba chiar și oaspeții noștri, că au fost prezenți mulți spectatori din alte localități, prilejul de a ne desfășura auzul și ochii cu evoluția scenică a unor talenți și tineri interpreți ai cântecului popular românesc, cu minunate momente coregrafice susținute atât de ansamblurile venite din alte localități, cât și de cele susținute de „Florile Stăvilărilor” din comuna noastră. Ei, așa cum s-a obișnuit deja publicul spectator din edițiile trecute, în cea de a doua zi, am avut parte de un adevărat regal al muzicii folk, fiind onorați de nume mari ale acestui gen muzical: Mircea Vintilă, Victor Socaciu, Maria Nicoleta Broila și Daniel Julean. Iar reacția spectatorilor, aplauzele cu care au răsplătit, în ambele zile, artiștii, mă îndeamnă să mă străduiesc, ca și în anul care vine, să fac tot ce îmi stă în puteri, pentru a asigura consătenilor mei un spectacol la fel de frumos.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru timpul acordat dialogului cu mine.

► Și eu îți mulțumesc. Și vă felicit pentru rubrica permanentă la care răspundeți întrebărilor cititorilor. Și nu în ultimul rând, doresc să transmit sincere urări de sănătate și viață lungă, tuturor consătenilor mei care poartă numele Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, precum și acelora ce poartă numele Sfântului Apostol Andrei.

POȘTA REDACȚIEI

CITITORII NE ÎNTREABĂ, NOI RĂSPUNDEM

Domnul Marcel Țuțuraș, din comuna Coșteiu, ne întreabă ce știm despre cumulul calității de salariat cu calitatea de persoană fizică autorizată la același angajator? Dacă este legală această posibilă colaborare și care sunt avantajele și riscurile pe care și le asumă ambele părți?

Domnule Țuțuraș, menționez încă de la început că nu există o prevedere legală care să interzică cumulul calității de salariat cu calitatea de persoană fizică autorizată la același angajator. Însă, trebuie să știți că cumulul calității de PFA cu aceea de salariat la același angajator este posibil numai dacă atribuțiile exercitate în cele două calități pot fi foarte bine delimitate pentru a nu risca reconsiderarea veniturilor în venituri salariale.

În funcție de obiectul contractului încheiat în calitate de PFA, dar și de atribuțiile salariatului prevăzute în fișa postului se poate stabili dacă salariatul poate cumula calitatea de salariat cu aceea de partener al angajatorului sau într-un contract civil. Dacă atribuțiile sunt bine delimitate, riscul rămâne, dar este mai mic.

Conform art. 76 alin. (1) din Codul fiscal, sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.

Dar, atenție! În baza acestei prevederi legale organele fiscale pot reconsidera veniturile realizate în baza contractului încheiat în calitate de PFA în venituri salariale constatând că veniturile sunt venituri din salarii.

În situația expusă, reconsiderarea este foarte posibilă având în vedere atribuțiile asemănătoare. Consecința reconsiderării este obligarea angajatorului la calculul contribuțiilor sociale aferente veniturilor din salarii pentru veniturile acordate în baza contractului încheiat cu PFA la care se adaugă dobânzile și penalitățile.

RUBRICA BISERICII

CE SEMENI, ACEEA RĂSARE

† IOAN

Viața noastră se aseamănă cu a unui grăunte semănat sub brazdă. Hristos, Bobul de grâu Dumnezeiesc, a fost semănat în pământ și a treia zi a înviat. El a rostit, în fața ucenicilor, Săi cuvintele referitoare la bobul de grâu care cade sub brazdă, iar, dacă nu moare, rămâne singur. „Adevărat, adevărat zic vouă că, dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă” (Ioan 12, 24). Hristos ne arată că Iși asumă moartea prin care va trece și prin care ne va trece și pe noi la Viață. Inviatul din Nazaret va aduce în lume o nesfârșită roadă prin moartea și Învierea Sa. Hristos va face să rodească viața din moarte. Moartea mea și a ta vor rodi viață. Dar ce fel de viață?! După faptele noastre. Spune o vorbă din popor: „Ce semeni, aceea răsare”.

Sfântul Apostol Pavel le scria Colosenilor: „Drept aceea, omorâți mădulele voastre cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este închinare la idoli” (Coloseni 3, 5). Iată ce nu trebuie să semănăm, ci să fim asemenea bobului de grâu curat.

RUBRICA MEDICULUI DE FAMILIE

CE ÎNSEAMNĂ ASTENIE DE TOAMNĂ?

DR. CARMEN PAVLOVICI

Tristețea din timpul lunilor de toamnă poate fi uneori mai mult decât o stare de spirit și astfel se ajunge la astenie. Astenia de toamnă este asociată depresiei sezoniere. Dacă constatăm că de-a lungul a trei ani avem simptome care sunt asociate asteniei de toamnă, atunci putem să considerăm că suntem afectați. Ce înseamnă astenie de toamnă? Sunt simptome care coincid cu cele ale

depresiei, exact așa cum spuneam. De exemplu, scăderea apetitului, probleme în ceea ce privește somnul, sunt oameni care se confruntă efectiv cu insomniile, cu dereglări de ritm, dureri de cap, lipsa disponibilității pentru orice fel de activitate, sau de ieșit din casă. Se poate trata fie prin psihoterapie, fie prin tratament medicamentos. Este important de știut că ne putem ameliora simptomele, până la urmă sunt niște simptome, nu este o boală.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Birchis

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Ioan Guțu își onorează prin munca sa fiecare mandat Iancu VOLUNGAN - Paroh al Bisericii satului Ostrov

Am pornit spre micuțul sat Ostrov, al comunei Birchis, din dorința de a îl reîntâlni pe Prebunul Părinte Iancu Volungan, căruia, cu luni în urmă, i-am promis că îl voi mai căuta. Drumul care trece prin pădurile mocioneștilor, este încărcat de legende care îndeamnă mereu la visare. Nu este greu să vezi cu ochii minții, acum în prag de iarnă, cum în urmă cu doar un veac, zăpada mare istovea caii înhămați la sănii, cai de pe trupurile cărora sudoarea aburea în valuri, ori urmele sclipitoare ce brăzdau zăpada în urma saniei. Ei, vremuri trecute...

Preaonorate Părinte, vă propun să începem conversația noastră cu una din poruncile Decalogului.

► Frumos, atunci să reamintim de aceea care spune: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta”, iată porunca dintâi.

Dumneavoastră sunteți din...

► Sunt din Roșia Nouă, comuna Petriș. Acolo domnul învățător mi-a pus pentru întâia oară tocul în mână, ajutându-mă, cu răbdare îngerească, să deslușesc primele litere ale alfabetului. Dânsul, înainte de a veni la Roșia Nouă, a fost dascăl chiar aici în comuna unde stăm noi de vorbă.

O aruncătură de băț.

► Da, aproape de comuna în care locuiesc de atâta vreme.

Aveți o fată, care lucrează în domeniul medical, la secția de diabet, dacă nu mă înșel.

► Nu nu vă înșelați, mă și mir că știți asta.

E bine, Preaonorate Părinte, să știi câte ceva despre interlocutor înainte de a te așeza la masa dialogului. Și mai știu că aveți o nepoată studentă la drept. Să vă trăiască!

► Mulțumesc frumos, domnișoară. Dumneata chiar te-ai documentat.

Preaonorate Părinte, în acești ani de cumplită incertitudine existențială, trec mai rar oamenii pe la sfânta Biserică?

► Nu putem spune, cel puțin din punctul de vedere, al comunității pe care o reprezintă, că oamenii trec mai rar pe la Biserică. Dar, pot spune că o mare parte din numărul credincioșilor a scăzut în satul meu prin trecerea în viața veșnică a multor oameni.

Copiii?

► Copiii, o mare parte, sunt plecați și se întorc tot mai rar în satul nașterii lor.

De ce credeți că tinerii au ales să plece? Ce-i mână pe ei din urmă?

► Munca câmpului. Aici ca să poți trăi, trebuie să fii un fermier bun. Ori munca în țarină nu mai ușoară nu este.

Ce îi sfătuiți azi pe acești tineri prin intermediul jurnalului nostru?

► Să îmbrățișeze munca și Biserica.

Știu că dumneavoastră, v-ați suplimentat veniturile, îmbrățișând și munca de fermier pe care ați practicat-o cu fruntea sus, cum se spune.

► Da, vreme de 25 de ani, alături de soția mea, am ținut 15 vaci de lapte și tot atâția ani,

până la un nefericit accident cu mașina, am lucrat pământul în țarină.

Văd eu, vede oricine vizitează comuna dumneavoastră, că în părculețul primăriei, se află, de ani buni, pe un soclu înalt, bustul lui Alexandru Mocioni.

► Domnișoară, această familie a Mocioneștilor a reprezentat cel mai armonios și durabil echilibru în viața socială și nu numai, a acestui loc. O familie ai cărei membri au fost buni români și oameni miloși cu frică de Dumnezeu. În orice casă de pe Valea Mureșului, despre această familie se vorbește cu respect.

Dacă din punctul de vedere al tinerilor, comuna suferă, asemeni tuturor comunelor și orașelelor din țara asta, din punctul de vedere al infrastructurii, cum se află Birchisul de azi.

► Ei, aici stăm bine. Ba pot să zic că stăm foarte bine. În primul rând, principalele instituții ale comunității se află într-o stare excelentă, apoi drumurile, trotuarele, cam tot ce ține de acest gen de infrastructură, se află la parametrii ceruți și doriți de orice localitate. Și, de ce să nu recunoaștem, cam tot ce s-a realizat în Birchis, s-a făcut cu sprijinul unui om gospodar: Ioan Guțu, primarul nostru. Draga mea, Ioan Guțu își onorează prin munca sa, fiecare mandat.

Ați avut un mesaj pentru tinerii plecați din comună, dar pentru părinții lor?

► Îi sfătuiesc să fie buni gospodari și buni credincioși.

Vă mulțumesc Părinte pentru buna primire și pentru dialog.

► Și eu îți mulțumesc și mai pofteste pe la noi.

BIRCHISUL DE ALTĂDATĂ

ÎN PÂRÂUL VIEZURIMII

AUREL VODICEAN

Cad frunze multicolore, luate de rafalele vântului ce se joacă printre coroanele gorunilor. Ion a îndrăgît pădurea din povestirile bunicului, ca și din anii copilăriei, când mergea cu vacile la păscut, prin poienile din marginea satului. Într-o zi ca asta

o cunoscuse pe Anuța lui.

– La ce te gândești, Ioane?

Își reveni, privind spre Cucu, căpetenia lor.

– La zilele care trec, căpitane, ca frunzele astea fluturate printre ramuri.

Cucu era un om potrivit de statură. Privirea-i blândă, ironică uneori, era însoțită la mână de vocea puternică, ca un tunet prevestitor de furtună. Și numele asta al lui era parcă predestinat să se înfrățescă cu freamătul pădurii, cu murmurul izvoarelor.

– Lasă visele, Ioane. Legile codrului sunt aspre. Trebuie să trăim cu picioarele pe pământ. Azi îți mai vin câțiva oameni din Ostrov. Săpați-vă încă un bordei. Mâine dimineață ne întâlnim cu cei din Bacamezău, Căpâlnaș, poate și cu oamenii lui Petru Baci, dacă nu s-or fi alăturat cu cei din grupul lui Lepădat din Munții Zarandului. Ne întâlnim sus, la Biseriță. Nu veniți pe vale prin Strâmtoa-

re. Ocoliți pe la Dâmbul Izvorului, este mai sigur. Sănătate și voie bună, „leii lu’ Tata”.

Dintr-un salt, puțini îl puteau egala, sari în spațele calului, pornind-o în trap pe poteca ce duce la Doldora, spre a se întâlni cu alt grup de haiduci. Aici, în Pârâul Viezurimii, Ion are patruzeci de oameni, cu zece puști și treizeci de cai. Își săpaseră patru bordeie în malurile înalte ale văii, mâncate de vremea și intemperiiile naturii. Râpele erau mascate de tufșurile mari și de muși și aluni. Oamenii de bună credință îi mai aprovizionau cu ce puteau, la o ascunzătoare specială de la poalele dealurilor. În sat nu puteau coborî decât în grupuri mici, în nopți târzii, fără lună, băntuite de ploii și furtuni. Plutonul de jandarmi era peste tot. Când la Bulci, când la Pirchiș-Jeieni, când în Căpâlnaș.

Rubrica elevilor din Birchis

VIZAVI DE ACEASTĂ PROBLEMĂ...

Sleva Laura Ignat din comuna Birchis, m-a întrebat cum este corect: „vis a vis” sau „vizavi”? Dragă Laura, vizavi este un adverb, cu sensul peste drum, fata în față, în punctul exact opus.

Două exemple: „Vizavi s-a mutat o familie din alt oraș / Restaurantul a fost neîncăpător, a trebuit să stau vizavi cu orchestra etc.

Întrebuintarea lui vizavi cu sensul față de..., în raport cu..., în comparație cu..., deși înțelesul acesta este consemnat în dicționare, nu este tocmai recomandată, cuvântul având, ca și în limba franceză, un sens referitor la așezarea în spațiu. De aceea, este de preferat să se evite formulări de felul – „Vizavi de această problemă voi lua o hotărâre” – în limba română exista posibilități mai firești de a comunica același lucru, de exemplu – „În legătură cu această problemă voi lua o hotărâre”.

Din albumul comunei Birchis

Frumosul parc din satul Căpâlnaș, aflat în imediata vecinătate a unui la fel de frumos teren de sport, ambele dotate cu instalație de iluminat modernă.

PAGINĂ COORDONATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Aquatim

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

AQUATIM ARE O ISTORIE IMPRESIONANTĂ, NUMAI SĂ O CITEȘTI TE APUCĂ EMOȚIA

DR. ING. ILIE VLAICU, DIRECTOR GENERAL AQUATIM

GHEORGHE MIRON

Aquatim din Timișoara și Fundația Româno-Germană de Mediu Aquademica au organizat, la jumătatea lunii trecute, conferința internațională Aquademica 2019, cu tema „Economia circulară în sectorul apei”.

Această amplă manifestare la care au participat specialiști în ape din România și din străinătate s-a desfășurat, în parteneriat cu Asociația Română a Apei și cu UPT. Sesiunile conferinței și-au propus să contureze calea către o gestiune mai eficientă a resurselor energetice și de apă, într-un tablou general complementar cu preocupările Comisiei Europene pentru economie circulară.

În cuvântul de deschidere, domnul prof. univ. dr. Ilie Vlaicu, directorul Aquatim, a spus:

„Aquatim are o istorie impresionantă, numai să o citești te apucă emoția. De aceea această societate trebuie dusă în continuare în condiții onorabile și noi ne străduim să facem cu succes acest lucru. Putem spune că reușim. Atragem și multe fonduri europene. Acum câteva luni s-a semnat noul proiect de 180 de milioane de euro pentru Aquatim. Cu celelalte proiecte implementate, în total, am investit 400 milioane de euro. Ne conferă statutul ca fiind unul dintre marii investitori ai județului Timiș. Este bine să aduci bani din afara comunității. Numai din tarife, taxe și impozite este ușor să faci investiții, dar plus valoare aduci numai dacă aduci bani din exterior. Aquademica este unul dintre ajutoarele mari ale firmei noastre, datorită experienței și expertizei pe care le primim de la colegii din Munchen. Mulțumim lui Peter Kostner și echipei sale pentru tot. Relația cu Munchen ne conferă realizarea lucrului bine făcut. Așadar cu prilejul conferinței Aquademica se aniversează 10 ani de când Aquatim și Departamentul de apă uzată din Munchen au decis să creeze fundația Aquademica.

Este calată pe zona de pregătire profesională și este unul dintre ajutoarele foarte mari ale Aquatim”.

Aquademica se axează pe implicarea părților interesate în implementarea măsurilor economiei circulare în sectorul apei, în condițiile în care, în ultimii ani, creșterea deficitului de apă ca urmare a urbanizării sau a schimbărilor climatice, a obligat societățile să ia anumite măsuri de raționalizare a consumului de apă sau de furnizare a apei după un anumit program. Cu certitudine, însă, această practică nu garantează calitatea vieții la standarde ridicate, îndeosebi într-o realitate a urbanizării masive. Prin urmare, ideile noi și inovații sunt așteptate, cu interes, în arena sectorului de apă.

Cu prilejul Aquademica, directorul general al Aquatim SA, domnul prof. univ. dr. ing. Ilie Vlaicu, a primit din partea colectivului Aquatim, prin Cristina Borca, cheile primului turn de apă din Timișoara, chei care poartă și la propriu, și la figurat, amprenta vizionarului Stan Vidrighin, fost director al societății de apă în secolul trecut și fost primar al Timișoarei.

BIJUTERIA LIRICĂ

Ape

ALEXANDRU ANDRIȚOIU

*Din vis desferecat ca o fântână
lumină curge, de legende și
stând tuturora, albă, la-ndemână
e-n noapte murmur și e imn în zi.*

*Se sparge-n piatră apa și scânteie
ca în geneză ochiul trist de zeu –
fărâmițate, caste curcubeie
frumos întoarse spre destinul meu.*

*Minunea clipei nu mă mai încap
și ca Narcisus mă privesc și plâng
de bucuria de-a vedea, în ape,
cum mă împrăștiu mie-mi și mă strâng.*

*Un aforism îmi stăruie pe limbă,
dar nu-l rostesc de teamă să nu-l pierd
când apa curge și, curgând, mă plimbă
prin rece, limpezitul ei concert.*

*Ghicesc cum oamenii-au venit la apă
întemeindu-și ginți și așezări,
corăbii nălucite să înceapă
migrația mirifică spre zări.*

*Civilizații oglindite-n fluvii
și mări. Palate care nu mai sînt.
Și-n suflute stufoasele estuvii
și-ntoarcerea, aceeași, spre pământ.*

*Din toate-acestea numai în fântână,
lumină curge, de legende, și
răcoarea de sărut căzut pe-o mână
ce ține amfora în zori de zi.*

MODEL HIDRAULIC PENTRU REDUCEREA PIERDERILOR DE APĂ ÎN MEDIUL RURAL

CRISTINA BORCA

Lucrarea unui colectiv de autori, format din Cristina Capotescu, Ilie Vlaicu, Cristina Borca și Alin Anchidin, prezentată recent la București, în cadrul conferinței internaționale specializate *The Southeast Europe Regional Conference Water Loss 2019*, propune un model hidraulic pentru reducerea pierderilor de apă în mediul rural.

Autorii prezintă un studiu de caz privind managementul apei într-o comună din județul Timiș, cu evaluarea pierderilor din rețeaua de distribuție și stabilirea unei strategii pentru reducerea acestora.

Localitatea al cărui sistem este analizat are 986 de locuitori. Rețeaua de alimentare cu apă are o lungime de circa 11 km, conductele sunt din polietilenă de densitate ridicată, cu diametrul cuprins între 110 și 140 mm. Satul este alimentat cu apă din două foraje, consumurile acestora sunt contorizate și citite lunar, în timp ce bransamentele consumatorilor sunt citite trimestrial.

Măsurarea și analizarea datelor culese de pe teren cu instrumente specializate au arătat că volumul apei care nu aduce venituri a scăzut la jumătate, în primul trimestru al anului 2019 față de trimestrul precedent. În acest timp, ca urmare a monitorizării bilanțului apei, operatorul de apă a luat măsuri de identificare a pierderilor din rețelele publice și de remediere a defectelor.

Au fost, de asemenea, identificate consumurile necontorizate. Autorii concluzionează, așadar, că exploatarea și întreținerea sunt esențiale pentru gestionarea cu succes a rețelelor de alimentare cu apă, indiferent de nivelul tehnic sau de dezvoltarea infrastructurii.

PROTEJAREA INSTALAȚIILOR DE APĂ

CRENGUȚA RADOSAV

Odată cu apropierea toamnei și a temperaturilor care pot fi, de acum, foarte scăzute, Aquatim vine în sprijinul clienților cu o recomandare importantă: protejarea instalațiilor de apă trebuie să înceapă imediat, pentru a evita neplăcerile ulterioare care pot fi majore, ducând la întreruperi în furnizarea continuă a apei.

Vă recomandăm ca toate instalațiile de apă expuse frigului, cum ar fi cele montate în aer liber sau în spații neîncălzite (poduri, subsoluri, garaje etc) să fie scoase din funcțiune și golite de apă înainte de venirea vremii reci, respectiv să fie protejate de îngheț.

Pentru a rezista iarna afară, conductele de apă au nevoie de un strat protector termic. Astfel de echipamente speciale pentru îmbrăcat conductele se găsesc în magazinele de bricolaj sau pe piața construcțiilor și sunt, de regulă, tuburi din materiale termoizolante, care se montează cu ușurință pe acestea.

Precizăm că este esențial ca toate îmbinările unei instalații – coturi, teuri etc. – să fie protejate corespunzător, pentru că orice mică scăpare de apă, apărută la temperaturi negative, poate îngheța în mai puțin de o oră și bloca întreaga instalație. Mai mult, ca urmare a creșterii volumului apei prin înghețare, un astfel de incident poate genera spargerea instalației.

Aquatim reamintește clienților că sunt răspunzători de protejarea contoarelor montate pe proprietatea lor și că vor suporta cheltuielile aferente, în cazul în care contorul s-a spart sau s-a defectat din cauza protecției necorespunzătoare la îngheț.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOAMNEI CRENGUȚA RADOSAV

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC ACTUAL PARE NESIGUR DE DIRECȚIA SA

Printre oamenii ale căror perspective ne impresionează și ne îndeamnă să recunoaștem că, departe de agitația cotidiană, există acel ceva foarte prețios spre care am uitat să privim, se numără și domnul prof. univ. dr. ing. Corneliu-Eusebiu Podoleanu, un dascăl îndrăgit în rândurile studenților și un model de lider sindical.

Cine sunteți dvs.? V-ați întrebat vreodată, cu adevărat, cine ești tu?

Răspunsul la această întrebare te pune inevitabil față în față cu esența ta, o vei „vedea”, o vei „simți”, vei trăi pentru o clipă starea de Esență și acolo vei găsi Iubirea, Bucuria, Forța. E necesar ca să poți să afli cine ești tu cu adevărat, fără să-ți spună unul sau altul cine ești, fără să întrebă în stânga și în dreapta. Important e să mergi pe stradă zâmbind, pentru că tu vei ști cine ești cu adevărat! Eu sunt profesorul care îndeplinește o profesiune de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească.

Domnule profesor, ce v-a determinat să vă alegeți o carieră universitară?

Încă din liceu, am constatat că dețin una din principalele calități ale unui profesor - vocația pedagogică, căreia îi corespund trei elemente caracteristice: iubirea pedagogică, credința în valorile sociale și culturale, conștiința responsabilității față de cei pe care îi înveți. Să-i înveți pe alții cum să învețe este o operă care implică răbdare, incertitudine, multe ore de studiu, emoție, și mai mult ca atât, rezultatul muncii unui profesor nu se poate măsura cantitativ și calitativ imediat.

A fi profesor e o profesiune sau o misiune?

Profesorul îndeplinește o misiune de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească. E mare și frumoasă misiunea de profesor. E mare și răspunderea lui, pentru că în mâna lui stă sufletul și sfârșitul adolescenței și începutul maturității, când se hotărăsc forma și direcția personalității celor ce îi vor înlocui pe cei de azi. A fi profesor înseamnă a avea pe obraz o lacrimă, pentru bucuria și mândria de a vedea cum un student reușește să devină colegul tău.

Care este cea mai mare satisfacție a dumneavoastră în calitate de profesor? Dar de lider sindical al universității?

Ca profesor ai șansa să modelezi caractere și reușitele celor pe care i-ai format. Știu că undeva acolo au fost și sfaturile, cuvintele mele – asta e cea mai mare satisfacție, reușitele celor pe care i-ai format. În ceea ce privește a doua parte a întrebării, vă pot spune că sunt Liderul Sindicatului Liber din Universitatea Politehnica Timișoara, calitate în care reprezintă interesele salariaților ce decurg din legislația muncii. Atunci când reușesc să fac ceva pentru Universitate, pentru studenți, pentru colegii mei și lucrurile acestea reprezintă niște satisfacții din munca mea ca Lider.

Care sunt, în opinia dvs., calitățile esențiale, ale unui profesor bun?

În opinia mea, profesorul ideal ar trebui să îndeplinească o serie de calități: să fie constructivist, echitabil, adaptabil, empatic, creativ, atent la nevoile individuale, să știe să lucreze în echipă, să se perfecționeze constant. În primul rând, pentru a putea merge în fața studenților, consider necesară o pregătire de specialitate înalt calitativă. Este inadmisibil ca atunci când se prezintă în fața studenților, să nu cunoască materia pe care o predă și să fi limitat la manual. A doua condiție necesară este înclinația spre această profesiune, deoarece nici un lucru nu va fi bine realizat, dacă nu se

face și din plăcere. Răbdarea este în opinia mea o condiție esențială a unui profesor, deoarece nu toți elevii sunt genii și pricep din prima. Competența comunicativă ar fi o altă trăsătură importantă a profesorului ideal. Degeaba are un solid bagaj de cunoștințe, dacă nu este capabil să se exprime clar sau să-și expună opiniile și gândurile? Profesorul trebuie să fie un ghid, care îndrumă eforturile receptive ale studenților, un ghid competent, inteligent, imaginativ, sensibil, cu elevat gust estetic și amabil, pentru ca, prin întregul său comportament, să introducă în lecție dimensiunea estetică, să sensibilizeze elevii și astfel, să creeze condițiile necesare realizării comportamentelor unei educații implicite, singura validă sub aspect psiho-pedagogic și didactic. Profesorul ideal trebuie să abordeze studiul obiectului pe care-l predă, nu ca scop în sine, ci ca mijloc de realizare a obiectivelor educaționale.

Care sunt avantajele și dezavantajele profesiei de profesor?

Principalul avantaj este că această activitate m-a împlinit profesional, am reușit să fac ceea ce mi-am dorit.

Profesiunea de profesor te menține mereu tânăr sufletește, în mijlocul tinereții clocotitoare care te înconjoară, într-o continuă efervescență intelectuală și îți dă, sentimentul intens al creației, dar și al satisfacțiilor morale. Dezavantaje sunt multe: apare uzura (fizică și psihică) generată de exercitarea muncii de formare a tinerilor. Bani prea puțini pentru a-i da posibilitatea profesorului de a veni în fața studenților îmbrăcat la patru ace

și nu în trening și adidași, de a-și achita taxe și impozite, lista de facturi: curent, gaz metan, apă, internet; să mai și mănânce zilnic, etc.

Dacă ați lua-o de la început, ce ați face diferit?

Probabil aș face la fel! Aș alege să fiu tot profesor. Da, pentru că acesta este crezul meu. E greu să mă gândesc, dacă aș fi putut face altceva.

Credeți că cele două profesii - cercetător și dascăl - sunt complementare și în ce manieră cele două se întrepătrund?

Bineînțeles că da. Consider că avantajul major al unui profesor care este și cercetător este acela că produce informații științifice, deci nu doar le reproduce. Orice lucrare publicată de către un cadru didactic într-o revistă prestigioasă presupune anumite rezultate științifice obținute în premieră, pe care profesorul le poate folosi cu succes în activitatea didactică. Așadar, consider că orice cadru didactic care are și rolul de cercetător este avantajat din mai multe puncte de vedere, mai ales dacă este performant în cercetare.

Care este secretul unei relații de succes dintre profesor și student?

Nu cred că există niciun secret pentru o relație bună între profesor și student. Consider că secretul unei relații de succes este, în primul rând, ideea de parteneriat așezată pe elemente sau pe valori care nu ar trebui să lipsească niciodată: implicare, respect reciproc, încredere, eleganță, politețe, prietenie, bunătate. O relație de parteneriat, în care atât profesorul, cât și studentul au de învățat câte ceva. Trebuie doar să existe disponibilitate de ambele părți, pentru că suntem parteneri în procesul educațional.

În ceea ce privește relația profesor-student,

ce ne-ați putea spune cu referire la schimbările din punct de vedere al mentalității și disciplinei?

Sigur sunt schimbări, unele bune, altele rele. În categoria celor bune aș menționa, informația abundentă, mijloacele de informare, dincolo de cărțile scrise și cursurile zilnice, care au dus spre schimbarea mentalității studentului, inclusiv a profesorului. De asemenea, important este că s-a menținut o limită a respectului față de profesor care nu a fost depășită spre degradare. Dar, ca orice schimbare s-au produs și unele mentalități greșite, din punctul meu de vedere, precum: să aloce mai puțin timp studiului individual, notițele să fie doar consemnări, studentul să evalueze profesorul, indiferent că are habar sau nu de conținutul disciplinei, sau că îl cunoaște sau nu pe profesor. Este o problema de sistem.

Ne puteți spune cum vedeți învățământul românesc actual și care sunt schimbările majore pe care le observați la noile generații în comparație cu cele trecute?

Învățământul românesc actual pare nesigur de direcția sa și nu e interesat în niciun fel de ceea ce produce. De asemenea, noile generații de studenți sunt tot mai nerăbdătoare să ajungă dintr-o dată la capătul drumului, fără să-și acorde răgazul de a înțelege mai bine calea pe care o urmează. Cred că societatea noastră sprijină sistemul de învățământ mai mult în teorie decât în practică, și acest lucru se vede foarte bine în universități. După părerea mea, trebuie găsite acele pârghii, prin care învățământul românesc trebuie să-și redobândească locul prin recuperare, dar și prin racordare la noul planetar. Mai multă rigoare și pasiune în muncă, dar și mai puțină blazare din partea tuturor ar schimba lucrurile în bine.

Prof. Univ. Dr. Ing. Corneliu-Eusebiu Podoleanu

Așadar, Educația trebuie să fie un proiect aflat în mâna unor valoroși profesioniști, dar nu birocrati, ci practicieni.

Dacă ați fi ministru, ce ministru ați alege și de ce?

Dacă totuși aș fi ministru, aș prefera Ministerul Educației.

Trebuie reforme profunde, care să nu mai necesite schimbări anuale, după fizicul și capul oricărui ministru trecător.

Credeți în implicarea intelectualului în politică?

Menirea intelectualului este o politică, depinde ce înțelegem prin politică pentru că dacă doar sensul restrictiv, cel care se regăsește în actul administrativ, este înțeles că atunci este o greșeală. Marii învățați, marii oratori au fost intelectuali, nu scursura societăților din care proveneau.

Care este prima regulă la care vă gândiți?

„Ca să fii respectat, trebuie să respecti.”

Care este cel mai mare regret pe care îl aveți?

Că nu am 20 de ani acum.

Care este cel mai valoros lucru pe care îl aveți?

Fetița mea.

Ce admirați cel mai mult la o femeie?

Grația.

Ce mesaj le transmiteți studenților dvs., acum la început de an?

Pasiune, muncă, ambiție și învățatură. Altfel, nu se poate face nimic. Curajul de a trăi, de a duce până la capăt tot ce au început, de a încerca orice experiență utilă fără teamă de eșec și puterea de a sta întotdeauna lângă adevăr.

Baftă în noul an universitar!

Domnule profesor, vă mulțumesc pentru interviul oferit!

INTERVIU REALIZAT DE
Prof. Dr. Aurel Mihut

Ediție coordonată de Roxana FURDEAN